

บทที่ 4

ผลการศึกษาและข้อวิจารณ์

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราต่อการดำเนินการธุรกิจเกษตร (การทำสวนยาง) ในจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์ ซึ่งผู้วิจัยแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจ และ สังคมของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา ในจังหวัดนครศรีธรรมราช

ตอนที่ 2 ลักษณะธุรกิจเกษตร และการดำเนินธุรกิจเกษตรของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา ต่อการดำเนินการธุรกิจเกษตร

ตอนที่ 4 ความต้องการความรู้ด้านธุรกิจเกษตร ของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา

ตอนที่ 5 ปัญหา และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับธุรกิจเกษตรของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา

ตอนที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจ สังคมของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา ในจังหวัด นครศรีธรรมราช

ตารางที่ 1 เพศของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	137	80.6
หญิง	33	19.4
รวม	170	100.0
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.397	

จากการศึกษาพบว่าสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราส่วนใหญ่เป็นผู้ชาย จำนวนร้อยละ 80.6 และเป็นผู้หญิง จำนวนร้อยละ 19.4

แสดงให้เห็นว่าสมาชิกส่วนใหญ่ในกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา เป็นผู้ชาย (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 2 อายุของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา

อายุ (ปี)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 30	11	6.5
31 – 40	45	26.4
41 – 50	63	37.1
51 – 60	39	22.9
สูงกว่า 61	12	7.1
รวม	170	100.0
เฉลี่ย	46.05 ปี	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	1.020	

จากการศึกษาสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราในครั้งนี้ปรากฏว่า มีอายุสูงสุด 75 ปี มีอายุต่ำสุด 24 ปี สมาชิกกลุ่มฯ ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวนร้อยละ 37.1 รองลงมาคืออายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวนร้อยละ 26.4

อายุโดยเฉลี่ย 46.05 ปี แสดงให้เห็นว่าสมาชิกในกลุ่มฯ ส่วนใหญ่เป็นผู้มีอายุค่อนข้างมาก สมาชิกที่มีอายุน้อยจะยังไม่เข้ามามีส่วนร่วมกับกลุ่มมากนัก (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 3 จำนวนสมาชิกในครอบครัวของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา

จำนวนสมาชิก (คน)	จำนวน (ครอบครัว)	ร้อยละ
1-3	22	12.9
4-6	120	70.6
7-9	27	15.9
10-12	1	0.6
รวม	170	100.0
เฉลี่ย	4.97 คน	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.559	

สมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราที่มีสมาชิกในครอบครัว 4-6 คน จำนวนร้อยละ 70.6 รองลงมาคือสมาชิกในครอบครัว 7-9 คน จำนวนร้อยละ 15.9 จำนวนสมาชิกในครอบครัวเฉลี่ยครอบครัวละ 4.97 คน จำนวนสมาชิกในครอบครัวต่ำสุดครอบครัวละ 1 คน ต่อ ครอบครัว และจำนวนสมาชิกในครอบครัวสูงสุดครอบครัวละ 12 คน ต่อ ครอบครัว

แสดงให้เห็นว่าจำนวนสมาชิกในครอบครัวของสมาชิกกลุ่มฯ มีจำนวนต่ำกว่าขนาดของครอบครัวเฉลี่ยของครอบครัวเกษตรกรไทย จากการสำรวจของสำนักงานปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม ในปี 2519 ในครัวเรือนเกษตรกรพบเฉลี่ยครอบครัวละ 6 คน (อภรณ์พันธ์, 2521) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่มีผลทำให้ขาดแรงงานในการทำสวนยาง (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 4 ระดับการศึกษาของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่ได้เรียนหนังสือ	5	2.9
ต่ำกว่า ป.4	12	7.1
ป.4 หรือเทียบเท่า	93	54.7
ป.7 หรือเทียบเท่า	13	7.6
ม.3 หรือ ม.ศ.3	27	15.9
ม.6 หรือ ม.ศ.5	12	7.1
ปวช.-ปวส. หรือเทียบเท่า	8	4.7
รวม	170	100.0
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	1.363	

จากการศึกษาในครั้งนี้ปรากฏว่าสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราส่วนใหญ่จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวนร้อยละ 54.7 รองลงมาคือผู้ที่จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือเทียบเท่า จำนวนร้อยละ 15.9 (ตารางที่ 4)

ตารางที่ 5 สถานภาพสมรสของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา

สถานภาพสมรส	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โสด	4	2.4
สมรสแล้วและอยู่ด้วยกัน	150	88.2
สมรสแล้วและแยกกันอยู่	7	4.1
หย่าร้าง หรือหม้าย	9	5.3
รวม	170	100.0
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.513	

จากการศึกษาปรากฏว่า สมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราส่วนใหญ่สมรสแล้วและอยู่ด้วยกัน จำนวนร้อยละ 88.2 ส่วนสมาชิกที่หย่าร้างหรือเป็นหม้าย สมาชิกที่สมรสแล้วแยกกันอยู่ และสมาชิกที่เป็น โสดมีจำนวนน้อย คือร้อยละ 5.3, 4.1 และ 2.4 ตามลำดับ (ตารางที่ 5)

ตารางที่ 6 อาชีพหลักของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา

อาชีพหลัก	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การเกษตร - สวนยาง	169	99.4
- ทำนา	1	0.6
รวม	170	100.0
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.153	

สมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราส่วนใหญ่มีอาชีพหลักคือ การทำสวนยาง จำนวนร้อยละ 99.4 และอาชีพหลักอื่นๆ ได้แก่ การทำนา จำนวนร้อยละ 0.6

แสดงให้เห็นว่าแม้เกษตรกรจะเป็นสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราแต่มีบางคนไม่ได้ประกอบอาชีพหลักในการทำสวนยาง (ตารางที่ 6)

ตารางที่ 7 อาชีพรองของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา

อาชีพรอง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่มีอาชีพรอง	52	30.6
การเกษตร- ทำนา	41	24.1
- ทำไร่	6	3.5
- สวนยาง	1	0.6
- ไม้ผล/ ไม้ยืนต้น	22	12.9
- เลี้ยงสัตว์	7	4.1
- กาแฟ	5	2.9
รับราชการ	2	1.2
รับจ้าง	20	11.8
ค้าขาย	13	7.6
อื่นๆ (ขับรถรับจ้าง)	1	0.6
รวม	170	100.0
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	3.077	

สมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรองควบคู่ไปกับอาชีพหลัก จำนวนร้อยละ 69.4 อาชีพรองที่สมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราประกอบมากคือ อาชีพทำนา จำนวนร้อยละ 24.1 รองลงมาคืออาชีพทำสวน ไม้ผล ไม้ยืนต้น จำนวนร้อยละ 12.9

อาชีพรองของเกษตรกรส่วนใหญ่ยังคงเป็นอาชีพทำการเกษตรในด้านพืช แต่จะเปลี่ยนแปลงพืชปลูกตามสภาพพื้นที่ และกำลังความสามารถการผลิตของตน (ตารางที่ 7)

ตารางที่ 8 ขนาดพื้นที่ของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา

ขนาดพื้นที่ ทำการเกษตร	พื้นที่ทั้งหมด		พื้นที่สวนยางทั้งหมด		พื้นที่สวนยางเปิดกรีด	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 50 ไร่	148	87.1	157	92.4	160	94.1
51 – 250 ไร่	20	11.8	12	7.1	10	5.9
250 ไร่ ขึ้นไป	2	1.2	1	0.6	-	-
รวม	170	100.0	170	100.0	170	100.0
เฉลี่ย	35.6 ไร่		26.9 ไร่		21.0 ไร่	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.382		0.296		0.236	

สมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราส่วนใหญ่มีพื้นที่ถือครองทั้งหมด ต่ำกว่า 50 ไร่ จำนวนร้อยละ 87.1 รองลงมามีพื้นที่ถือครองทั้งหมด 51 – 250 ไร่ จำนวนร้อยละ 11.8 พื้นที่ทั้งหมดน้อยสุด 3 ไร่ และพื้นที่ทั้งหมดมากที่สุด 350 ไร่ พื้นที่เฉลี่ย 26.9 ไร่

สมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราส่วนใหญ่มีพื้นที่ปลูกยางพาราทั้งหมด ต่ำกว่า 50 ไร่ จำนวนร้อยละ 92.4 รองลงมามีพื้นที่ปลูกยางพาราทั้งหมด 51 – 250 ไร่ จำนวนร้อยละ 7.1 พื้นที่สวนยางทั้งหมดน้อยสุด 3 ไร่ และพื้นที่สวนยางทั้งหมดมากที่สุด 350 ไร่ พื้นที่เฉลี่ย 35.6 ไร่

สมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราส่วนใหญ่มีพื้นที่สวนยางพาราเปิดกรีดทั้งหมด ต่ำกว่า 50 ไร่ จำนวนร้อยละ 94.1 รองลงมามีพื้นที่สวนยางพาราเปิดกรีดทั้งหมด 51 – 250 ไร่ จำนวนร้อยละ 5.9 ตามลำดับ พื้นที่สวนยางเปิดกรีดน้อยสุด 3 ไร่ และพื้นที่สวนยางเปิดกรีดมากที่สุด 200 ไร่ พื้นที่เฉลี่ย 21.0 ไร่

เห็นได้ว่า พื้นที่ในการทำสวนยางของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารามีจำนวนพื้นที่สูงกว่าขนาดสวนยางเฉลี่ยที่ได้จากการสำรวจสภาพสวนยางของประเทศไทย ขนาดสวนยางเฉลี่ย 14.50 ไร่ (กองการยาง, 2541) และมีพื้นที่สวนยางที่ยังไม่เปิดกรีดยางส่วนหนึ่งจึงมีแนวโน้ม ทำให้ทราบว่าปริมาณผลผลิตในพื้นที่ที่จะเพิ่มมากขึ้นในอนาคต (ตารางที่ 8)

ตารางที่ 9 เงินออมของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา

เงินออม (บาท)	เงินออมรูปเงินสด		เงินออมรูปเงินฝาก		เงินออมรูปให้กู้		เงินออมอื่นๆ (หุ้น-สหกรณ์ เป็นต้น)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	(คน)		(คน)		(คน)		(คน)	
ต่ำกว่า 10,000	18	10.6	51	30.0	8	4.7	7	8.1
10,001-20,000	8	4.7	8	4.7	-	-	1	0.6
20,001-30,000	-	-	4	2.4	-	-	-	-
30,001-40,000	-	-	1	.6	1	0.6	-	-
40,001-50,000	-	-	3	1.8	-	-	-	-
ไม่มีเงินออม	144	84.7	103	60.6	161	94.7	162	95.3
รวม	170	100.0	170	100.0	170	100.0	170	100.0
เฉลี่ย	3,400.00 บาท		13,821.22 บาท		1,676.47 บาท		1,129.41 บาท	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.471		1.005		1.000		0.345	

สมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราส่วนใหญ่ ไม่มีเงินออมรูปเงินสด จำนวนร้อยละ 84.7 และมีเงินออมรูปเงินสด ต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวนร้อยละ 10.6 รองลงมามีเงินออมรูปเงินสด จำนวน 10,001 – 20,000 บาท จำนวนร้อยละ 4.7 ซึ่งเงินออมรูปเงินสดเฉลี่ย 3,400.00 บาท

สมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราส่วนใหญ่ ไม่มีเงินออมรูปเงินฝาก จำนวนร้อยละ 60.6 และมีเงินออมรูปเงินฝาก ต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวนร้อยละ 30.0 รองลงมามีเงินออมรูปเงินฝาก จำนวน 10,001–20,000 บาท จำนวนร้อยละ 4.7 ซึ่งเงินออมรูปเงินฝาก เฉลี่ย 13,821.22 บาท

สมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราส่วนใหญ่ไม่มีเงินออมรูปเงินให้กู้ จำนวนร้อยละ 94.7 และมีเงินออมรูปเงินให้กู้ ต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวนร้อยละ 4.7 รองลงมามีเงินออมรูปเงินให้กู้ จำนวน 30,001 – 40,000 บาท จำนวนร้อยละ 0.6 ซึ่งเงินออมรูปเงินให้กู้ เฉลี่ย 1,373.47 บาท

สมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราส่วนใหญ่ไม่มีเงินออมรูปอื่นๆ (หักสหกรณ์ เป็นต้น) จำนวนร้อยละ 95.3 และมีเงินออมรูปเงินอื่นๆ ต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวนร้อยละ 8.1 รองลงมามีเงินออมรูปเงินอื่นๆ 10,001 – 20,000 บาท จำนวนร้อยละ 0.6 ซึ่งเงินออมรูปอื่นๆ เฉลี่ย 1,129.41 บาท

แสดงให้เห็นว่าสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราส่วนใหญ่ไม่มีรายได้เหลือที่จะเก็บเป็นเงินออม ที่มีจะนำเงินออมฝากธนาคาร แต่ส่วนใหญ่ก็ยังมีเงินออมต่ำกว่าค่าเฉลี่ย (ตารางที่ 9)

ตารางที่ 10 สถานภาพในกลุ่มของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา

สถานภาพในกลุ่ม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เป็นกรรมการกลุ่ม	45	26.5
เป็นสมาชิกกลุ่ม	125	73.5
รวม	170	100.0
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.499	

ในสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา ส่วนใหญ่มีสถานภาพเป็นสมาชิกกลุ่ม จำนวนร้อยละ 73.5 รองลงมามีสถานภาพเป็นกรรมการกลุ่ม จำนวนร้อยละ 26.5

เกษตรกรสามารถมีกิจกรรมร่วมกับกลุ่มเข้าเป็นสมาชิกกลุ่มแต่ต้องเป็นคนในพื้นที่เดียวกัน หรือมีการตกลงกันเป็นกรณีไป (ตารางที่ 10)

ตารางที่ 11 การรับทราบข่าวสารเกี่ยวกับธุรกิจเกษตร (การทำสวนยาง) ของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา

แหล่งข่าว	น้อยกว่า 5		6-10		11-15		16-20		มากกว่า 20		ค่า สุด	สูง สุด				
	จำนวน ร้อยละ	ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	ร้อยละ						
สาร	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (ชั่วโมง)	จำนวน (ชั่วโมง)	$\bar{X}$	SD		
วิทยุ	61	35.9	11	6.5	-	-	-	-	1	0.6	97	57.1	0	30	1.68	0.576
โทรทัศน์	30	17.6	3	1.8	1	0.6	-	-	-	-	136	80.0	0	15	0.57	0.436
หนังสือพิมพ์	90	52.9	54	31.8	3	1.8	1	0.6	2	1.2	20	11.8	0	30	4.74	0.702
วารสาร	35	20.6	2	1.2	-	-	-	-	-	-	133	78.2	0	8	0.69	0.229
เพื่อนบ้าน	50	29.4	-	-	-	-	-	-	-	-	120	70.6	0	3	0.58	0.000
เจ้าหน้าที่	15	8.8	-	-	-	-	-	-	-	-	155	91.2	0	2	0.94	0.000
หมายเหตุ เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ																

สมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราส่วนใหญ่ไม่รับทราบข่าวสารจากวิทยุ จำนวนร้อยละ 57.1 ส่วนที่รับทราบข่าวสารจากวิทยุ น้อยกว่า 5 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ จำนวนร้อยละ 35.9 รองลงมา 6-10 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ จำนวนร้อยละ 6.5

สมาชิกกลุ่มฯ ส่วนใหญ่ไม่รับทราบข่าวสารจากโทรทัศน์ จำนวนร้อยละ 80.0 ส่วนที่รับทราบข่าวสารจากโทรทัศน์ น้อยกว่า 5 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ จำนวนร้อยละ 17.6 รองลงมา 6-10 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ จำนวนร้อยละ 17.6 และ 1.8 ตามลำดับ

สมาชิกกลุ่มฯ ไม่รับทราบข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ จำนวนร้อยละ 11.8 ส่วนที่รับทราบข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ น้อยกว่า 5 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ จำนวนร้อยละ 52.9 รองลงมา 6-10 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ จำนวนร้อยละ 31.8

สมาชิกกลุ่มฯ ส่วนใหญ่ไม่รับทราบข่าวสารจากวารสาร จำนวนร้อยละ 78.2 ส่วนที่รับทราบข่าวสารจากวารสาร น้อยกว่า 5 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ รองลงมา 6-10 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ จำนวนร้อยละ 20.6 และ 1.2 ตามลำดับ

สมาชิกกลุ่มฯ ส่วนใหญ่ไม่รับทราบข่าวสารจากเพื่อนบ้าน จำนวนร้อยละ 70.6 ส่วนที่รับทราบข่าวสารจากเพื่อนบ้าน น้อยกว่า 5 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ จำนวนร้อยละ 29.4

สมาชิกกลุ่มฯ ส่วนใหญ่ไม่รับทราบข่าวสารจากเจ้าหน้าที่ จำนวนร้อยละ 91.2 ส่วนที่รับทราบข่าวสารจากเจ้าหน้าที่ น้อยกว่า 5 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ จำนวนร้อยละ 8.8

จากผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราได้รับทราบข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ และวิทยุเป็นส่วนใหญ่ (ตารางที่ 11)

ตารางที่ 12 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับธุรกิจเกษตร (การทำสวนยาง) ของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา

ความรู้ความเข้าใจ	คำตอบ		$\bar{X}$	SD	ระดับความเข้าใจ
	ถูก	ผิด			
1. การรวมกลุ่มฯเพื่อปรับปรุงคุณภาพยางแผ่นและขายยางร่วมกัน	167 (98.2)	3 (1.8)	0.982	0.132	สูง
2. การผลิตจะคำนึงถึงการตอบสนองต่อความต้องการของตลาด	165 (97.1)	5 (2.9)	0.971	0.169	สูง
3. กลุ่มฯ จะต้องจัดหาสิ่งของที่สมาชิกต้องการมาจำหน่าย	146 (85.9)	24 (14.1)	0.859	0.349	สูง
4. ผู้ใช้บริการของกลุ่มฯ จะต้องเป็นสมาชิกกลุ่มฯเท่านั้น	118 (69.4)	52 (30.6)	0.694	0.462	สูง
5. การรวมยางจะต้องนำมารวมกันตรงตามวันเวลา และสถานที่ที่กำหนดเพื่อขาย	147 (86.5)	23 (13.5)	0.865	0.343	สูง
6. กลุ่มฯ จะรับฝากเงิน และจะปล่อยเงินกู้ให้แก่สมาชิก	96 (56.5)	74 (43.5)	0.565	0.497	ปานกลาง
7. ยางที่นำมาจำหน่ายกับกลุ่มฯ ส่วนใหญ่เป็นยางแผ่นดิบชั้น 1	53 (31.2)	117 (68.8)	0.312	0.465	ต่ำ
8. ผู้ซื้อขายยางของกลุ่มฯ มีเฉพาะพ่อค้ารายใหญ่	63 (37.1)	107 (62.9)	0.371	0.484	ปานกลาง
9. การรวมกลุ่มฯ ช่วยยกระดับราคาขาย และสร้างความเป็นธรรมในการซื้อขาย	164 (96.5)	6 (3.5)	0.965	0.185	สูง
10. การผลิตต้องวางแผนการผลิตตามความต้องการ และอัตรากำลังผลิตของเกษตรกร	141 (82.9)	29 (17.1)	0.829	0.377	สูง
11. การจำหน่ายยางจะไม่สามารถขายในรูปแบบของผลิตภัณฑ์อื่นได้	122 (71.8)	48 (28.2)	0.718	0.451	สูง
12. ผลผลิตยางพาราที่ได้ต้องมีคุณภาพสม่ำเสมอและมีตลาดรองรับ	155 (91.2)	15 (8.8)	0.912	0.284	สูง
รวมคะแนนเฉลี่ย	75.36	24.64	0.754	0.350	สูง

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับธุรกิจเกษตร (การทำสวนยาง) พบว่าสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารามีระดับความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับสูง โดยมีคะแนนเฉลี่ย 0.754 เมื่อพิจารณาแต่ละข้อ สรุปได้ดังนี้

1. การรวมกลุ่มฯ เพื่อปรับปรุงคุณภาพยางแผ่น และขายยางร่วมกัน สมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารามีระดับความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับสูง โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.982
2. การผลิตจะคำนึงถึงการตอบสนองต่อความต้องการของตลาด สมาชิกกลุ่มฯ มีระดับความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับสูง โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.971
3. กลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราจะต้องจัดหาสิ่งของที่สมาชิกต้องการมาจำหน่าย สมาชิกกลุ่มฯ มีระดับความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับสูง โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.859
4. ผู้ให้บริการของกลุ่มฯ จะต้องเป็นสมาชิกกลุ่มฯ เท่านั้น สมาชิกกลุ่มฯ มีระดับความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับสูง โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.694
5. การรวมยางจะต้องนำมารวมกันตรงตามวัน เวลา และสถานที่ที่กำหนดเพื่อขาย สมาชิกกลุ่มฯ มีระดับความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับสูง โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.865
6. กลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราจะรับฝากเงินและจะปล่อยเงินกู้ สมาชิกกลุ่มฯ มีระดับความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.565
7. ยางที่นำมาจำหน่ายกับกลุ่มฯ ส่วนใหญ่เป็นยางแผ่นดิบชั้น 1 สมาชิกกลุ่มฯ มีระดับความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับต่ำ โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.312
8. ผู้ซื้อขายยางของกลุ่มฯ มีเฉพาะพ่อค้ารายใหญ่ สมาชิกกลุ่มฯ มีระดับความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.371
9. การรวมกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา ช่วยยกระดับราคาขาย และสร้างความเป็นธรรมในการซื้อขาย สมาชิกกลุ่มฯ มีระดับความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับสูง โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.965
10. การผลิตต้องวางแผนการผลิตตามความต้องการ และอัตรากำลังผลิตของเกษตรกร สมาชิกกลุ่มฯ มีระดับความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับสูง โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.829
11. การจำหน่ายยางจะไม่สามารถขายในรูปแบบของผลิตภัณฑ์อื่นได้ สมาชิกกลุ่มฯ มีระดับความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับสูง โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.718
12. ผลผลิตยางพาราที่ได้ต้องมีคุณภาพสม่ำเสมอ และมีตลาดรองรับ สมาชิกกลุ่มฯ มีระดับความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับสูง โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.912 (ตารางที่ 12)

ตอนที่ 2 ลักษณะธุรกิจเกษตรและการดำเนินการธุรกิจเกษตร (การทำสวนยาง) ของสมาชิกกลุ่ม
เกษตรกรผู้ปลูกยางพารา

ตารางที่ 13 การปลูกพืชเสริม (พืชแซมยาง) ช่วงต้นยางอายุ 0-3 ปี ของสมาชิกกลุ่มเกษตรกร
ผู้ปลูกยางพารา

พืชเสริม (พืชแซมยาง)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มีการปลูกพืชเสริม (พืชแซมยาง)	41	24.1
ชนิดพืชเสริม (พืชแซมยาง) - สับปะรด	8	4.7
- เผือก, มัน	2	1.2
- ถั่วฝักยาว	10	5.9
- ข้าวโพด	2	1.2
- แดงกวา	1	0.6
- แดงโม	2	1.2
- ข้าวไร่	5	2.9
- พริกทอง	1	0.6
- พืชคลุม	1	0.6
- ถั่ว	2	1.2
- พริก, มะเขือ	7	4.1
จำนวนครั้งที่ปลูก 1 ครั้ง ต่อ ปี	37	21.8
2 ครั้ง ต่อ ปี	3	1.8
3 ครั้ง ต่อ ปี	1	0.6
รายได้จากพืชเสริม (พืชแซมยาง) น้อยกว่า 5,000 บาท	29	17.1
5,001 – 10,000 บาท	7	4.1
10,001 – 15,000 บาท	3	1.8
15,001 – 20,000 บาท	1	0.6
มากกว่า 20,001 บาท	1	0.6
ไม่ได้ปลูกพืชเสริม (พืชแซมยาง)	129	75.9
รวม	170	100.0
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	4.281	

หมายเหตุ จำนวนครั้งที่ปลูกเฉลี่ย 1.12 ครั้ง/ปี และรายได้เฉลี่ยจากการปลูกพืชเสริม 6,160.98 บาท

ชนิดของพืชเสริม (พืชแซมยาง) ที่สมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราส่วนใหญ่ คือ ปลูกกล้วย เช่น กล้วยน้ำว้า กล้วยหอม และกล้วยไข่ เป็นต้น จำนวนร้อยละ 5.9 รองลงมา คือ สับปะรด จำนวนร้อยละ 4.7 และสมาชิกกลุ่มฯ ที่ไม่ได้ปลูกพืชเสริม จำนวนร้อยละ 75.9

จำนวนครั้งที่ปลูกพืชเสริม (พืชแซมยาง) สมาชิกกลุ่มฯ ส่วนใหญ่ปลูก 1 ครั้ง/ปี จำนวนร้อยละ 21.8 รองลงมา 2 ครั้ง/ปี จำนวนร้อยละ 1.8

รายได้จากการขายผลผลิตที่ได้จากพืชเสริม (พืชแซมยาง) สมาชิกกลุ่มฯ ส่วนใหญ่มีรายได้ น้อยกว่า 5,000 บาท จำนวนร้อยละ 17.1 รองลงมา 5,000-10,000 บาท จำนวนร้อยละ 4.1

ส่วนใหญ่สมาชิกกลุ่มฯ มีการปลูกพืชเสริม (พืชแซมยาง) น้อย เพราะ พืชเสริม (พืชแซมยาง) คือ พืชที่ปลูกระหว่างแถวยาง ในขณะที่ต้นยาง มีอายุไม่เกิน 3 ปี พืชที่ปลูกควรเป็นพืชล้มลุก ถ้าดินมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ ควรปลูกพืชคลุมดิน ไม่ควรปลูกหลังต้นยางอายุ 3 ปี ระยะปลูกยางควรเป็นแถวกว้าง เช่น 8 เมตร ต้องปลูกห่างจากแถวยาง 1 เมตร หรือ 1/2 เท่าของระยะระหว่างแถวพืชแซม และปลูกพืชคลุมทันทีเมื่อเด็กปลูก พืชที่ไม่แนะนำให้ปลูกเป็นพืชแซม คือ อ้อย มัน ลำปะหุ่ง และละหุ่ง (กองการยาง, 2541) และช่วงที่เก็บข้อมูลสมาชิกกลุ่มฯ ส่วนใหญ่มีการสร้างสวนยางใหม่ น้อยมาก (ตารางที่ 13)

ตารางที่ 14 การสร้างสวนยางใหม่ของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา

การสร้างสวนยางใหม่	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การเตรียมพื้นที่สร้างสวนยางใหม่	75	44.1
ไม่มีการเตรียมดิน	17	10.0
มีการเตรียมดิน	55	32.4
การเตรียมดิน โดยใช้แรงงานคน	30	17.6
ไม่ได้ใช้แรงงานคน	140	82.4
การเตรียมดิน โดยใช้รถไถ	42	24.7
ไม่ได้ใช้รถไถ	128	75.3
ไม่มีสวนยางใหม่	95	55.9
รวม	170	100.0
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.428	

สมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารามีการเตรียมดิน ไม่มีสวนยางสร้างใหม่ จำนวนร้อยละ 55.9 และสมาชิกกลุ่มฯ ที่มีสวนยางสร้างใหม่ จำนวนร้อยละ 44.1 โดยมีการเตรียมดิน จำนวนร้อยละ 32.4 และไม่เตรียมดิน จำนวนร้อยละ 10.0 ซึ่งสมาชิกกลุ่มฯ เตรียมดิน โดยใช้แรงงานคน จำนวนร้อยละ 17.6 ส่วนการเตรียมดิน โดยใช้รถไถ จำนวนร้อยละ 24.7

สมาชิกกลุ่มฯ จะทำการเตรียมดินเมื่อสร้างสวนยางใหม่ โดยการใช้รถไถเคลียพื้นที่ หรือใช้ไผเผา แล้วจึงใช้แรงงานคนขุดหลุมปลูกยาง (ตารางที่ 14)

ตารางที่ 15 การใช้ปัจจัยการผลิต (ปุ๋ย) ในสวนยางอ่อน (อายุ 0-5 ปี) ของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา

การใช้ปัจจัยการผลิต ในสวนยางอ่อน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มีสวนยางอ่อน	75	44.1
การใส่ปุ๋ย	4	2.4
ไม่ใส่	71	41.8
ใส่		
1 ครั้ง / ปี	4	2.4
2 ครั้ง / ปี	45	26.5
3 ครั้ง / ปี	18	10.6
4 ครั้ง / ปี	3	1.8
5 ครั้ง / ปี	1	0.6
ไม่มีสวนยางอ่อน	95	55.9
รวม	170	100.0
เฉลี่ย	ใส่ปุ๋ย 2.20 ครั้ง / ปี	
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.870	

สมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราส่วนใหญ่ไม่มีสวนยางอ่อน จำนวนร้อยละ 55.9 ส่วนสมาชิกกลุ่มฯ ที่มีสวนยางอ่อนส่วนใหญ่มีการใส่ปุ๋ยให้แก่ต้นยางพารา จำนวนร้อยละ 41.8 ส่วนใหญ่ใส่ปุ๋ย 2 ครั้งต่อปี จำนวนร้อยละ 26.5 รองลงมาใส่ปุ๋ย 3 ครั้งต่อปี จำนวนร้อยละ 2.4 และ ไม่มีการใส่ปุ๋ยให้แก่ต้นยางพารา จำนวนร้อยละ 2.4 (ตารางที่ 15)

ตารางที่ 16 การใส่ปุ๋ยในสวนยางอ่อน (อายุ 0-5 ปี) ของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา

การใส่ปุ๋ย ในสวน ยางอ่อน	การใส่ปุ๋ย ช่วงแรก		การใส่ปุ๋ย ช่วงที่สอง		การใส่ปุ๋ย ช่วงที่สาม		การใส่ปุ๋ย ช่วงที่สี่	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มีการใส่ปุ๋ย ช่วงเดือนที่ใส่	71	41.8	66	38.8	18	10.6	3	1.8
มกราคม	1	0.6	4	2.4	4	2.4	-	-
กุมภาพันธ์	1	0.6	1	0.6	3	1.8	1	0.6
มีนาคม	9	5.3	-	-	3	1.8	-	-
เมษายน	2	1.2	1	0.6	1	0.6	-	-
พฤษภาคม	51	30.0	-	-	-	-	1	0.6
มิถุนายน	5	2.9	8	4.7	-	-	-	-
กรกฎาคม	2	1.2	-	-	-	-	-	-
สิงหาคม	-	-	4	2.4	-	-	-	-
กันยายน	-	-	6	3.5	2	1.2	-	-
พฤศจิกายน	-	-	29	17.1	3	1.8	-	-
ธันวาคม	-	-	13	7.6	2	1.2	1	0.6
ไม่ใส่ปุ๋ย	99	58.2	104	61.2	152	89.4	167	98.2
รวม	170	100.0	170	100.0	170	100.0	170	100.0
ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	1.010		5.226		4.462		5.132	

สมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารามีการใส่ปุ๋ยครั้งแรกในรอบปี จะใส่ช่วงเดือนพฤษภาคม จำนวนร้อยละ 30.0 ส่วนการใส่ปุ๋ยครั้งที่สองในรอบปี จะใส่ช่วงเดือนพฤศจิกายน จำนวนร้อยละ 17.1 และการใส่ปุ๋ยครั้งที่สามในรอบปี ใส่ช่วงเดือนมกราคม จำนวนร้อยละ 2.4

แสดงให้เห็นว่าสมาชิกกลุ่มฯ จะใส่ปุ๋ยครั้งแรกในช่วงต้นฤดูฝน และครั้งที่สองในช่วงปลายฤดูฝน (ตารางที่ 16)

ตารางที่ 17 การใช้ปัจจัยการผลิต (ปุ๋ย) ในสวนยางเปิดกรีดของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา

การใส่ปุ๋ยสวนยางเปิดกรีด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่ได้ใส่ปุ๋ย	14	8.2
มีการใส่ปุ๋ย	156	91.8
1 ครั้ง / ปี	118	69.4
2 ครั้ง / ปี	38	22.4
รวม	170	100.0
เฉลี่ย	ใส่ปุ๋ย 1.92 ครั้ง / ปี	
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.276	

สมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราส่วนใหญ่มีการใส่ปุ๋ยในสวนยางเปิดกรีด จำนวนร้อยละ 91.4 และ ไม่ได้ใส่ปุ๋ยในสวนยางเปิดกรีด จำนวนร้อยละ 8.2

สมาชิกกลุ่มฯ ใส่ปุ๋ยในสวนยางเปิดกรีด 1 ครั้งต่อปี จำนวนร้อยละ 69.4 และใส่ปุ๋ยในสวนยางเปิดกรีด 2 ครั้งต่อปี จำนวนร้อยละ 22.4

เห็นได้ว่า สมาชิกกลุ่มฯ ส่วนใหญ่มักใส่ปุ๋ยในสวนยางเปิดกรีดเพียงครั้งเดียวในรอบปี (ตารางที่ 17)

ตารางที่ 18 การใส่ปุ๋ยในสวนยางเปิดกรีดของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา

การใส่ปุ๋ย ในสวนยางเปิดกรีด	ปุ๋ยยางเปิดกรีด ช่วงแรก		ปุ๋ยยางเปิดกรีด ช่วงที่สอง	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มีการใส่ปุ๋ย	156	91.8	41	24.1
ช่วงเดือนที่ใส่				
มกราคม	3	1.8	6	3.5
กุมภาพันธ์	5	2.9	3	1.8
มีนาคม	13	7.6	2	1.2
เมษายน	9	5.3	-	-
พฤษภาคม	96	56.5	-	-
มิถุนายน	23	13.5	-	-
กรกฎาคม	-	-	1	0.6
สิงหาคม	2	1.2	-	-
พฤศจิกายน	3	1.8	16	9.4
ธันวาคม	2	1.2	13	7.6
ไม่ใส่	14	8.2	129	75.9
รวม	170	100.0	170	100.0
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	1.608		4.429	

การใส่ปุ๋ยในสวนยางเปิดกรีดครั้งแรกในรอบปีใส่ช่วงเดือนพฤษภาคม จำนวนร้อยละ 56.5 และใส่ครั้งที่สองในรอบปีช่วงเดือนพฤศจิกายน จำนวนร้อยละ 9.4

แสดงให้เห็นว่าสมาชิกกลุ่มฯ จะใส่ปุ๋ยครั้งแรกในช่วงฤดูฝน และครั้งที่สองในช่วงปลายฤดูฝน หรือในช่วงปีกรีด แต่การใส่ปุ๋ยครั้งที่สองขึ้นอยู่กับรายได้ในช่วงนั้นด้วย จึงทำให้การใส่ปุ๋ยครั้งที่สองจึงมีน้อยราย เพราะมีรายได้ไม่เพียงพอ (ตารางที่ 18)

ตารางที่ 19 วิธีการใส่ปุ๋ยของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา

วิธีการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โรยเป็นแถบ	144	84.7
ขุดเป็นหลุม	15	8.8
อื่นๆ (พรวนดินรอบ โคนต้น)	4	2.4
รวม	170	100.0
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.414	

หมายเหตุ ไม่มีการใส่ปุ๋ยในสวนยาง จำนวน 7 คน

วิธีการใส่ปุ๋ยของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราส่วนใหญ่ใช้วิธี โรยเป็นแถบ จำนวน ร้อยละ 84.7 รองลงมาใช้วิธีขุดเป็นหลุม จำนวนร้อยละ 8.8

ข้อควรปฏิบัติในการใส่ปุ๋ย ควรกำจัดวัชพืชก่อนการใส่ปุ๋ยทุกครั้ง ใส่ปุ๋ยให้ถูกต้องตาม ลักษณะเนื้อดิน และใส่ในบริเวณที่กำหนด ควรใส่ปุ๋ยในช่วงเวลาที่ดินมีความชื้นเหมาะสมและไม่ มีฝนตกหนัก หากไม่ปลูกพืชแซมยาง หรือพืชร่วมยาง ควรปลูกพืชคลุมดินตระกูลถั่วระหว่างแถว ยาง (กองการยาง, 2542) (ตารางที่ 19)

ตารางที่ 20 สถานที่ซื้อปุ๋ยของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา

สถานที่ซื้อปุ๋ย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ร้านค้าปุ๋ย	82	48.2
กลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา	78	45.9
อื่นๆ (องค์การสงเคราะห์การ ทำสวนยาง)	3	1.8
รวม	170	100.0
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.537	

หมายเหตุ ไม่มีการใส่ปุ๋ยในสวนยาง จำนวน 7 คน

สถานที่ซื้อปุ๋ยของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราส่วนใหญ่ซื้อปุ๋ยที่ร้านค้าขายปลีกในตลาดท้องถิ่น จำนวนร้อยละ 48.2 รองลงมาซื้อปุ๋ยที่กลุ่มนำมาขายเองให้แก่สมาชิก จำนวนร้อยละ 45.9 (ตารางที่ 20)

ตารางที่ 21 กิจกรรมส่งเสริมการใช้ปุ๋ยของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา

กิจกรรมส่งเสริมการใช้ปุ๋ย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มี	112	65.9
ไม่มี	58	34.1
รวม	170	100.0
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.476	

กิจกรรมส่งเสริมการใช้ปุ๋ยของกรมส่งเสริมการเกษตร สมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราที่มีการรับทราบ จำนวนร้อยละ 65.9 และที่ไม่ทราบ จำนวนร้อยละ 34.1 (ตารางที่ 21)

ตารางที่ 22 การใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืช (ยาทาหน้ายาง) ของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา

ยาทาหน้ายาง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่ใช้	73	42.9
ใช้	97	57.1
รวม	170	100.0
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.496	

การใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืช (ยาทาหน้ายาง) ของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราส่วนใหญ่ใช้ยาทาหน้ายาง คือ จำนวนร้อยละ 57.1 และไม่ใช้ยาทาหน้ายาง จำนวนร้อยละ 42.9

ส่วนใหญ่เกษตรกรใช้ยาทาหน้ายางเพื่อป้องกันกำจัด โรคเส้นดำ (ทำลายหน้ากรีดยาง) โดย เดือนบริเวณที่เป็นโรคออก แล้วทา Metalaxyl + Mancozeb หรือ Mhossetyl-AI ผสมน้ำให้มีความเข้มข้น 1.5% ภายหลังจากกรีดยางใน 12 ชม.

และ โรคเปลือกเน่า (ทำลายหน้ากรีดยาง) โดย ทายาป้องกันเชื้อราเช่น Oxadixyl +Mancozeb 2.0 % หรือ Thiabendazole 0.8 % ทุก 7 วัน กับต้นยางที่เป็นโรค (กองการยาง, 2542) (ตารางที่ 22)

ตารางที่ 23 การป้องกันกำจัดวัชพืชในสวนยางของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา

การป้องกันกำจัด	ใช้แรงงานคน		ใช้เครื่องจักร		ใช้สารเคมี	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การป้องกันกำจัดวัชพืชในสวนยางอ่อน (0-5 ปี)						
กำจัดวัชพืช	12	7.1	6	3.5	55	32.4
ไม่กำจัดวัชพืช	158	92.9	164	96.5	115	67.6
รวม	170	100.0	170	100.0	170	100.0
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.621		0.506		0.433	
การป้องกันกำจัดวัชพืชในสวนยางเปิดกรีด						
กำจัดวัชพืช	85	50.0	9	5.3	54	31.8
ไม่กำจัดวัชพืช	85	50.0	161	94.7	116	68.2
รวม	170	100.0	170	100.0	170	100.0
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.616		0.986		0.462	

การป้องกันกำจัดวัชพืชในสวนยางขนาดอ่อนของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา ส่วนใหญ่ทำโดยวิธีใช้สารเคมี จำนวนร้อยละ 32.4 โดยวิธีใช้แรงงานคน จำนวนร้อยละ 7.1 และโดยวิธีใช้เครื่องจักรกล จำนวนร้อยละ 3.5

การป้องกันกำจัดวัชพืชในสวนยางเปิดกรีดของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา โดยวิธีใช้แรงงานคน จำนวนร้อยละ 50.0 โดยวิธีใช้สารเคมี จำนวนร้อยละ 31.8 และโดยวิธีใช้เครื่องจักรกล จำนวนร้อยละ 5.3

ในสวนยางอ่อน (0-5 ปี) เกษตรกรจะเลือกใช้สารเคมีเป็นส่วนใหญ่ โดยจะจ้างแรงงานคน ทำการฉีดพ่นสารเคมี นอกจากสวนที่มีขนาดพื้นที่สวนยางน้อยจึงจัดการสวนเอง แต่ในสวนยางเปิดกรีด การป้องกันกำจัดวัชพืชทั้ง 3 วิธี เกษตรกรจะเลือกวิธีใช้แรงงานคนก่อนวิธีอื่น เพราะมีข้อดกกลางระหว่างเจ้าของสวนกับลูกจ้างกรีดยาง ได้แก่ เมื่อแบ่ง 50 : 50 ลูกจ้างจะเป็นใช้แรงงานในการกำจัด

ไว้พียงเอง รวมถึงการใช้แรงงานจัดการเรื่องอื่นในสวนยาง เช่น การใส่ปุ๋ย แต่เมื่อแบ่ง 60 : 40 เจ้าของสวนยางจะจัดการสวนเองโดยจ้างแรงงานจากลูกจ้างกรีดยางหรือแรงงานทั่วไป (ตารางที่ 23)

ตารางที่ 24 การใช้ด้วยรองรับน้ำยางของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา

ด้วยรองรับน้ำยาง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การใช้ด้วยรองรับน้ำยาง	170	100.0
ลักษณะด้วยรองรับน้ำยาง – กระเบื้องดินเผา	134	78.8
- พลาสติก	2	1.2
- กะลา	34	20.0
รวม	170	100.0
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.804	

สมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารามีการใช้ด้วยรองรับน้ำยางทั้งหมด จำนวนร้อยละ 100.0 ลักษณะของด้วยรองรับน้ำยางที่สมาชิกกลุ่มฯ นำมาใช้ส่วนใหญ่เป็นกระเบื้องดินเผา จำนวนร้อยละ 78.8 รองลงมาจะใช้กะลามะพร้าวเพื่อรองรับน้ำยาง จำนวนร้อยละ 20.0

แสดงให้เห็นว่าสมาชิกกลุ่มฯ ส่วนใหญ่เริ่มยอมรับเทคโนโลยีการผลิตที่ดีขึ้นโดยจะเลือกใช้กระเบื้องดินเผาหรือรองรับน้ำยางแทนกะลามะพร้าว เพราะหาซื้อง่าย ทนทาน (ตารางที่ 24)

ตารางที่ 25 การใช้ตะแกรงกรองน้ำยางของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา

ตะแกรงกรองน้ำยาง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ใช้ตะแกรงกรองน้ำยางมาตรฐาน	125	73.5
ตะแกรงเบอร์ 30	6	3.5
ตะแกรงเบอร์ 40	58	34.1
ตะแกรงเบอร์ 50	8	4.7
ตะแกรงเบอร์ 60	53	31.2
ใช้ตะแกรงที่ทำขึ้นเอง	45	26.5
รวม	170	100.0
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	10.344	

การใช้ตะแกรงกรองน้ำยางของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราส่วนใหญ่ใช้ตะแกรงมาตรฐาน จำนวนร้อยละ 73.5 และมีสมาชิกกลุ่มฯ ที่ใช้ตะแกรงที่ทำขึ้นเอง จำนวนร้อยละ 26.5

การใช้ตะแกรงกรองน้ำยางมาตรฐานส่วนใหญ่สมาชิกกลุ่มฯ ใช้ตะแกรงเบอร์ 40 จำนวนร้อยละ 34.1 รองลงมาใช้ตะแกรงเบอร์ 60 จำนวนร้อยละ 31.2

กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางมีการส่งเสริมให้ใช้ตะแกรงกรองน้ำยางมาตรฐาน เบอร์ 30, เบอร์ 40 และเบอร์ 60 แต่เกษตรกรส่วนหนึ่งยังคงใช้ตะแกรงที่ทำขึ้นเองด้วยวัสดุ เช่น ฟางข้าว เศษหญ้า ใบยางพารา เป็นต้น (ตารางที่ 25)

ตารางที่ 26 การกวนน้ำยาง และกวาดฟองอากาศออกจากรubber น้ำยางของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา

การกวน และกวาดฟองอากาศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่มี	4	2.4
มี	166	97.6
รวม	170	100.0
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.152	

การกวนน้ำยาง และกวาดฟองอากาศที่ลอยขึ้นบนผิวหน้าซึ่งส่วนใหญ่สมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารามีการกวนและกวาดฟองทิ้ง จำนวนร้อยละ 97.6 และไม่กวาดฟองออก จำนวนร้อยละ 2.4 แสดงให้เห็นว่าสมาชิกกลุ่มฯ ส่วนใหญ่ต้องการผลผลิตยางที่มีคุณภาพที่ดีขึ้นกว่าเดิมเพิ่มมากขึ้น เพราะการกวาดฟองทิ้งทำให้แผ่นยางไม่มีช่องอากาศ (ตารางที่ 26)

ตารางที่ 27 การใช้แท่งนวดยางของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา

การใช้แท่งนวดยาง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่ใช้	53	31.2
ใช้	117	68.8
รวม	170	100.0
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.465	

การใช้แท่งนวดยางหลังออกจากกะบะ ก่อนนำไปรีดทำแผ่นยางของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราส่วนใหญ่ใช้แท่งนวด จำนวนร้อยละ 68.8 และ ไม่ใช้แท่งนวดยาง (ใช้มีอนวด เป็นต้น) จำนวนร้อยละ 31.2

แสดงให้เห็นว่า สมาชิกกลุ่มฯ สามารถผลิตยางที่บางขึ้นมีคุณภาพมากขึ้น เพราะใช้แท่งนวด จะทำให้นวดยางบาง ได้ดีกว่าการนวดด้วยมือหรือเท้าก่อนการนำไปรีดเป็นแผ่น (ตารางที่ 27)

ตารางที่ 28 ความหนาของแผ่นยางของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา

ความหนาของแผ่นยาง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
หนามากกว่า 3 มม.	17	10.0
หนาไม่เกิน 3 มม.	153	90.0
รวม	170	100.0
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.301	

ความหนาของแผ่นยางของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราที่ผลิตออกมาส่วนใหญ่จะหนาไม่เกิน 3 มิลลิเมตร จำนวนร้อยละ 90.0 และหนามากกว่า 3 มิลลิเมตร จำนวนร้อยละ 10.0

ในช่วงที่ทำการเก็บข้อมูลเป็นช่วงที่มีการแทรกแซงราคาขายยางพาราซึ่งการขายที่จุดแทรกแซง ซึ่งถ้าเกษตรกรสามารถผลิตแผ่นยางมีคุณภาพก็จะ ได้ราคาเพิ่มขึ้น (ตารางที่ 28)

ตารางที่ 29 การล้างแผ่นยางด้วยน้ำหลังการรีดยางของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา

การล้างแผ่นยางด้วยน้ำ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่ได้ล้าง	16	9.4
ล้าง	154	90.6
รวม	170	100.0
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.293	

สมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารามีการล้างแผ่นยางด้วยน้ำหลังการทำแผ่นยางเสร็จ ส่วนใหญ่มีการล้างแผ่นยาง จำนวนร้อยละ 90.6 และ ไม่ได้ล้างแผ่นยาง จำนวนร้อยละ 9.4

เกษตรกรชาวสวนยางส่วนใหญ่ล้างแผ่นยาง โดยการนำไปแช่น้ำในท่อซีเมนต์หรือวัสดุอื่น
ทิ้งไว้ระยะหนึ่ง หรืออาจทิ้งค้างหนึ่งคืน แล้วจึงนำขึ้นไปผึ่งแดด (ตารางที่ 29)

ตารางที่ 30 วิธีการทำแผ่นยางให้แห้ง (การผึ่ง (ตาก) แผ่นยาง) ของสมาชิกกลุ่มเกษตรกร
ผู้ปลูกยางพารา

การผึ่ง (ตาก) ยาง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ใช้วิธีผึ่ง (ตาก) แผ่นยางด้วยแดด	126	80.0
ผึ่ง (ตาก) ครึ่งวัน	4	2.4
ผึ่ง (ตาก) 1 วัน	95	55.9
ผึ่ง (ตาก) 2 วัน	26	15.3
ผึ่ง (ตาก) 3 วัน	8	4.7
ผึ่ง (ตาก) 4 วัน	2	1.2
ผึ่ง (ตาก) 7 วัน	1	0.6
ใช้วิธีอื่น (อบ รมควันยาง)	22	12.9
ไม่ผึ่ง (ตาก) แผ่นยางด้วยแดด	12	7.1
รวม	170	100.0
เฉลี่ย	1.34 วัน	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.881	
ใช้วิธีผึ่ง (ตาก) แผ่นยางด้วยลม	165	87.1
ผึ่ง (ตาก) 2-4 วัน	5	3.0
ผึ่ง (ตาก) 5-7 วัน	59	34.6
ผึ่ง (ตาก) 8-10 วัน	45	26.5
ผึ่ง (ตาก) 11-13 วัน	1	0.6
ผึ่ง (ตาก) 14-16 วัน	48	28.3
ผึ่ง (ตาก) 16 วันขึ้นไป	7	4.1
ใช้วิธีอื่น (อบ-รมควันยาง)	5	2.9
รวม	170	100.0
เฉลี่ย	10.83 วัน	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	5.102	

การฝังแผ่นยางให้แห้ง โดยวิธีฝัง (ตาก) ยางด้วยแดด ของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราส่วนใหญ่ใช้เวลาฝังแดดนาน 1 วัน จำนวนร้อยละ 55.9 รองลงมาฝังแดดนาน 2 วัน จำนวนร้อยละ 15.3 สมาชิกกลุ่มฯ ที่มีการผลิตเป็นผลิตภัณฑ์อื่น กรณีมีโรงรมควันยาง จำนวนร้อยละ 20.0

การฝังแผ่นยางให้แห้งหลังการฝังแดด โดยวิธีฝังลม (รวมถึงการฝังลมไว้รอก่อนการจำหน่ายผลผลิต) สมาชิกกลุ่มฯ ส่วนใหญ่มีการฝังลมนาน 5-7 วัน จำนวนร้อยละ 34.6 รองลงมาฝังลมนาน 14-16 วัน จำนวนร้อยละ 28.3

เห็นได้ว่าส่วนใหญ่จะฝัง (ตาก) แดด 1 วัน เท่านั้นนอกจากวันที่แดดน้อย หรือฝนตก ก็ฝัง (ตาก) แดดนานขึ้น ส่วนการฝังลมระยะเวลาขึ้นอยู่กับกลุ่ม หรือตัวเกษตรกรกำหนดขึ้น และความต้องการรายได้ในการนำมาใช้จ่ายของเกษตรกรเอง (ตารางที่ 30)

ตารางที่ 31 น้ำหนักแผ่นยางเมื่อแห้งของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา

น้ำหนักแผ่นยางเมื่อแห้ง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มากกว่า 1.2 ก.ก.	41	24.1
ประมาณ 0.8 - 1.2 ก.ก.	129	75.9
รวม	170	100.0
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.429	

น้ำหนักแผ่นยางเมื่อแห้งตอนนำผลผลิตไปจำหน่าย ส่วนใหญ่น้ำหนักแผ่นยางประมาณ 0.8-1.2 กิโลกรัม จำนวนร้อยละ 75.9 และน้ำหนักแผ่นยางที่มีน้ำหนักมากกว่า 1.2 กิโลกรัม จำนวนร้อยละ 24.1

สมาชิกกลุ่มฯ ส่วนใหญ่จะผลิตยางที่มีน้ำหนักต่อแผ่นน้อย เพราะสามารถนำไปขายได้ราคาดีเพิ่มขึ้นกว่าแผ่นยางที่มีน้ำหนักต่อแผ่นมากเกินไป ที่จุดแทรกแซงยาง (ตารางที่ 31)

ตารางที่ 32 เกรด (ชั้น) ยางของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา

เกรด (ชั้น) ยาง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชั้น 2	25	14.7
ชั้น 3	134	78.8
ชั้น 4	11	6.5
รวม	170	100.0
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.454	

เกรด (ชั้น) ยางขณะนำผลผลิตไปจำหน่ายของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราส่วนใหญ่เกรด(ชั้น) เป็นชั้น 3 จำนวนร้อยละ 78.8 รองลงมาเป็นชั้น 2 จำนวนร้อยละ 14.7

ความสามารถและเทคโนโลยีการผลิตที่สมาชิกกลุ่มฯ มีอยู่ในการผลิตยางพาราส่วนใหญ่ผลิตยางคุณภาพสูงสุด คือ ชั้น 3 นอกจากกลุ่มจะมีโรงรมควันจึงจะผลิตยางที่มีคุณภาพที่ดีขึ้นกว่าเดิม (ตารางที่ 32)

ตารางที่ 33 รายได้ในรอบปีของเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา

รายได้ (บาท)	นา		ไร่		สวนยางพารา		ไม้ผล ไม่ใช้ที่ดิน		เลี้ยงสัตว์		สวนกาแฟ		รับราชการ		รับจ้างทั่วไป		ค้าขาย		อื่นๆ (สวนป่าถั่ม)	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ (คน)	จำนวน (คน)	ร้อยละ (คน)	จำนวน (คน)	ร้อยละ (คน)	จำนวน (คน)	ร้อยละ (คน)	จำนวน (คน)	ร้อยละ (คน)	จำนวน (คน)	ร้อยละ (คน)	จำนวน (คน)	ร้อยละ (คน)	จำนวน (คน)	ร้อยละ (คน)	จำนวน (คน)	ร้อยละ (คน)	จำนวน (คน)	ร้อยละ (คน)
ต่ำกว่า 10,000	34	20.0	10	5.9	-	-	14	8.2	11	6.5	1	0.6	1	0.6	18	10.6	4	2.4	-	-
10,001 - 50,000	10	5.9	2	1.2	45	26.5	10	5.9	6	3.5	2	1.2	4	2.4	13	7.6	9	5.3	1	0.6
50,001 - 100,000	2	1.2	-	-	79	46.5	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3	1.8	2	1.2
100,001 - 150,000	-	-	-	-	25	14.7	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
150,001 - 200,000	-	-	-	-	13	7.6	-	-	-	-	2	1.2	-	-	1	0.6	-	-	-	-
มากกว่า 200,001	-	-	-	-	8	4.7	1	0.6	-	-	2	1.2	-	-	-	-	-	-	-	-
ไม่มีรายได้	124	72.9	158	92.9	-	-	145	85.3	153	90.0	163	95.9	165	97.1	138	81.2	154	90.6	167	98.2
รวม	170	100.0	170	100.0	170	100.0	170	100.0	170	100.0	170	100.0	170	100.0	170	100.0	170	100.0	170	100.0
เฉลี่ย	12,163 บาท		10,000 บาท		108,402 บาท		22,800 บาท		11,681 บาท		16,414 บาท		23,567 บาท		22,343 บาท		26,750 บาท		49,666 บาท	
ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	0.553		0.389		1.057		1.041		0.493		2.116		0.447		0.803		0.680		0.577	

รายได้ในรอบปีของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา แยกได้ดังนี้

รายได้จากการทำนา สมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราส่วนใหญ่มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวนร้อยละ 20.0 รองลงมารายได้ 10,001-50,000 บาท จำนวนร้อยละ 5.9 เฉลี่ย 12,163 บาท ต่อ ปี

รายได้จากการทำไร่ สมาชิกกลุ่มฯ ส่วนใหญ่มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวนร้อยละ 5.9 รองลงมารายได้ 10,001-50,000 บาท จำนวนร้อยละ 1.2 เฉลี่ย 10,000 บาท ต่อ ปี

รายได้จากการทำสวนยางพารา สมาชิกกลุ่มฯ ส่วนใหญ่มีรายได้ 50,001-100,000 บาท จำนวนร้อยละ 46.5 รองลงมารายได้ 10,001-50,000 บาท จำนวนร้อยละ 26.5 เฉลี่ย 108,402 บาท ต่อ ปี

รายได้จากการทำสวนไม้ผล ไม้ยืนต้นอื่นๆ สมาชิกกลุ่มฯ ส่วนใหญ่มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวนร้อยละ 8.2 รองลงมารายได้ 10,001-50,000 บาท จำนวนร้อยละ 5.9 เฉลี่ย 22,800 บาท ต่อ ปี

รายได้จากการเลี้ยงสัตว์ สมาชิกกลุ่มฯ ส่วนใหญ่มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวนร้อยละ 6.5 รองลงมารายได้ 10,001-50,000 บาท จำนวนร้อยละ 3.5 เฉลี่ย 11,681 บาท ต่อ ปี

รายได้จากการทำสวนกาแฟ สมาชิกกลุ่มฯ ส่วนใหญ่มีรายได้ 10,001-50,000 บาท 150,001-200,000 บาท และ 200,001 บาทขึ้นไป จำนวนร้อยละ 1.2 เท่ากัน เฉลี่ย 164,142 บาท ต่อ ปี

รายได้จากการรับราชการ สมาชิกกลุ่มฯ ส่วนใหญ่มีรายได้ 10,001-50,000 บาท จำนวนร้อยละ 2.4 รองลงมารายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวนร้อยละ 0.6 เฉลี่ย 23,567 บาท ต่อ ปี

รายได้จากการรับจ้างทั่วไป สมาชิกกลุ่มฯ ส่วนใหญ่มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวนร้อยละ 10.6 รองลงมารายได้ 10,001-50,000 บาท จำนวนร้อยละ 7.6 เฉลี่ย 22,343 บาท

รายได้จากการค้าขาย สมาชิกกลุ่มฯ ส่วนใหญ่มีรายได้ 10,001-50,000 บาท จำนวนร้อยละ 5.3 รองลงมารายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวนร้อยละ 2.4 เฉลี่ย 26,750 บาท ต่อ ปี

รายได้อื่นๆ (ทำสวนปาล์ม น้ำมัน) สมาชิกกลุ่มฯ ส่วนใหญ่มีรายได้ 50,001-100,000 บาท จำนวนร้อยละ 1.2 รองลงมารายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวนร้อยละ 0.6 เฉลี่ย 49,666 บาท ต่อ ปี

รายได้จากยางพาราของเกษตรกรแต่ละรายไม่เท่ากันขึ้นอยู่กับราคาซื้อขายได้ คุณภาพของผลผลิตยาง และปริมาณที่สามารถผลิตได้ เป็นต้น ส่วนรายได้จากอาชีพนอกเหนือจากการทำสวนยางหรือใช้พื้นที่ในการผลิตน้อย เพราะจะใช้เวลาส่วนใหญ่กับการทำอาชีพหลักของตน อาชีพอื่นจึงเป็นเพียงอาชีพเสริมที่มีรายได้ไม่มากนัก (ตารางที่ 33)

ตารางที่ 34 การจ้างแรงงานของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา

ค่าแรงงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ใช้แรงงานในครอบครัว	32	18.8
จ้างเป็นเงินสด	11	6.5
จ้าง โดยแบ่งเปอร์เซ็นต์ 40-60	68	40.0
จ้าง โดยแบ่งเปอร์เซ็นต์ 50-50	59	34.7
รวม	170	100.0
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	1.078	

แรงงานที่ไม่ใช่แรงงานในครอบครัวในการกรีดยางของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราส่วนใหญ่แบ่งให้เป็นเปอร์เซ็นต์ 40 : 60 จำนวนร้อยละ 40.0 รองลงมาแบ่งให้เป็นเปอร์เซ็นต์ 50 : 50 จำนวนร้อยละ 34.7

การจ้างแรงงานในการกรีดยาง โดยวิธีแบ่ง ให้เป็นเปอร์เซ็นต์ 40: 60 คือ เจ้าของสวนยางได้ ร้อยละ 60 ส่วนแรงงานกรีดยางได้ ร้อยละ 40 โดยวิธีแบ่ง ให้เป็นเปอร์เซ็นต์ 50: 50 คือ เจ้าของสวนยาง และแรงงานกรีดยางได้ ร้อยละ 50 เท่ากัน จากรายได้ที่จำหน่ายผลผลิตยาง (ตารางที่ 34)

ตารางที่ 35 ปริมาณน้ำหนักรวมของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา

ปริมาณน้ำหนัก (กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
200 – 250	80	46.9
251 – 300	44	25.9
301 – 350	24	14.2
351 – 400	18	10.6
401 – 450	3	1.8
451 ขึ้นไป	1	0.6
รวม	170	100.0
เฉลี่ย	277.24 กิโลกรัม/ไร่/ปี	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	3.629	

ปริมาณน้ำหนักรวมผลผลิตยางที่สมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราผลิตได้ส่วนใหญ่มี น้ำหนัก 200-250 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี จำนวนร้อยละ 46.9 รองลงมาผลิตได้น้ำหนัก 251-300 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี จำนวนร้อยละ 25.9 น้ำหนักเฉลี่ย 277.2 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี

จำนวนของผลผลิตที่ได้ของสมาชิกกลุ่มฯ ไม่เท่ากัน ขึ้นกับประสิทธิภาพในการกรีดยาง ปริมาณน้ำฝน พันธุ์ยาง และวันที่สามารถกรีดยางได้ในรอบปี (ส่วนใหญ่กรีดยางได้ 200-240 วันต่อปี) เป็นต้น (ตารางที่ 35)

ตารางที่ 36 การจัดการกับผลผลิตยางพาราของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา

การจัดการผลผลิตยาง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ขายโดยส่วนตัว	100	58.8
ขายชำระค่านีสิน	1	0.6
รวบรวมที่กลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา	45	26.5
รวบรวมเพื่อเพิ่มปริมาณผลผลิต	24	14.1
รวม	170	100.0
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	1.028	
สถานที่เก็บผลผลิตยาง		
เก็บในสถานที่ของเกษตรกรเอง	125	73.5
เก็บในสถานที่ของกลุ่มฯ	45	26.5
รวม	170	100.0
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.442	

การจัดการกับผลผลิตยางของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราส่วนใหญ่ขายโดยส่วนตัว จำนวนร้อยละ 58.8 รองลงมาจะนำผลผลิตไปรวบรวมที่กลุ่มฯ จำนวนร้อยละ 26.5

สถานที่เก็บผลผลิตยางของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา ส่วนใหญ่เก็บในสถานที่ของตนเอง จำนวนร้อยละ 73.5 รองลงมาเก็บในสถานที่ของกลุ่มฯ จำนวนร้อยละ 26.5

แสดงให้เห็นว่า ผลผลิตยางส่วนใหญ่สมาชิกกลุ่มฯ จะนำไปขายโดยส่วนตัว ส่วนที่นำไปรวบรวมที่กลุ่มฯ จะเป็นกลุ่มฯ ที่มีโรงรมควันยางจึงรับน้ำยางดิบไปแปรรูปเป็นยางแผ่นรมควัน ซึ่งมีเพียงน้อยราย และการเก็บผลผลิตยางจะเก็บในสถานที่ของกลุ่มฯ เอง นอกจากกลุ่มฯ ที่มีโรงรมควันยางจึงเก็บผลผลิตไว้ที่กลุ่มฯ หรือกลุ่มฯ ที่มีสถานที่เก็บผลผลิต (ตารางที่ 36)

ตารางที่ 37 รูปแบบการจำหน่ายยางพาราของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา

รูปแบบของ ผลผลิตยางที่จำหน่าย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ยางแผ่นดิบ	125	73.5
น้ำยางข้น	39	22.9
ยางแผ่นรมควัน	6	3.6
รวม	170	100.0
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.844	
กรณีแปรรูปเป็นผลผลิตลักษณะยาง		
ยางแผ่นรมควัน	45	26.5
สถานที่จำหน่ายยางแผ่นรมควัน		
ตลาดท้องถิ่น	4	2.4
กองทุนฯ	7	4.1
โรงงาน	32	18.8
อื่นๆ (พ่อค้าเร่)	2	1.2
จำหน่ายเป็นยางแผ่นดิบ	125	73.5
รวม	170	100.0
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.695	

การจำหน่ายผลผลิตยางของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา ส่วนใหญ่จำหน่ายในรูปแบบยางแผ่นดิบ จำนวนร้อยละ 73.5 รองลงมาจำหน่ายในรูปแบบน้ำยางข้น จำนวนร้อยละ 22.9 และจำหน่ายเป็นยางแผ่นรมควัน จำนวนร้อยละ 3.6

ผลิตภัณฑ์ยาง (ยางแผ่นรมควัน) ที่สมาชิกกลุ่มฯ ผลิตส่วนใหญ่นำไปจำหน่ายโรงงาน จำนวนร้อยละ 18.8 รองลงมาจำหน่ายให้กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จำนวนร้อยละ 4.1

การแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ยางของสมาชิกกลุ่มฯ ส่วนใหญ่แปรรูปเป็นยางแผ่นดิบ จำนวนร้อยละ 73.5 และที่แปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ยาง คือ ผลิตเป็นยางแผ่นรมควัน จำนวนร้อยละ 26.5

แสดงให้เห็นว่าส่วนใหญ่จะผลิตเป็นยางแผ่นดิบ และกลุ่มที่มีโรงงานเท่านั้นจึงจะนำน้ำยางดิบจากสมาชิกกลุ่มฯ เพื่อ ไปผลิตเป็นยางแผ่นรมควัน จะมีการตกลงจำหน่ายโดยกลุ่มฯ แต่

ละกลุ่มฯ นำไปขายโรงงานหรือรวบรวมที่กองทุนฯ เพื่อให้พ่อค้าประมุข หรือกลุ่มฯ ในพื้นที่ใกล้เคียงรวมผลผลิตกันแล้วนำไปส่งโรงงานใหญ่หรือเป็นผู้ส่งออกเอง (ตารางที่ 37)

ตารางที่ 38 การขนส่งยาง ไปจำหน่ายของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา

การขนส่ง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การขนส่งไปขายโดยส่วนตัว	125	73.5
จ้างผู้อื่น	34	20.0
ใช้พาหนะตัวเอง	89	52.4
อื่นๆ (ผักขาย, พ่อค้ามารับ)	2	1.2
การขนส่งไปรวบรวมที่กลุ่มฯ	45	26.5
จ้างผู้อื่น	15	8.8
ใช้พาหนะของกลุ่มฯ	1	0.6
ใช้พาหนะของเกษตรกรเอง	29	17.1
กรณีขนส่งจากกลุ่มฯ ไปจำหน่าย		
จ้างผู้อื่น	39	22.9
ใช้พาหนะของกลุ่มฯ	3	1.8
ใช้พาหนะของเกษตรกร	1	0.6
อื่นๆ (พ่อค้ามารับ เป็นต้น)	2	1.2
รวม	170	100.0
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.712	

การขนส่งยางไปขายเองของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราส่วนใหญ่ใช้พาหนะของตัวเอง จำนวนร้อยละ 52.4 รองลงมาขนส่งโดยการจ้างผู้อื่น จำนวนร้อยละ 20.0

สมาชิกกลุ่มฯ ขนส่งผลผลิตจากสวนยางไปยังสถานที่ของกลุ่มฯ ส่วนใหญ่ใช้พาหนะของเกษตรกรเอง จำนวนร้อยละ 17.1 รองลงมาจ้างผู้อื่น จำนวนร้อยละ 8.8

กลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราขนส่งผลผลิตยางจากกลุ่มฯ ไปจำหน่ายโดยการจ้างผู้อื่นขนส่ง จำนวนร้อยละ 22.9 รองลงมาโดยการ ใช้พาหนะของกลุ่มเอง จำนวนร้อยละ 1.8

ส่วนใหญ่สมาชิกกลุ่มฯ จะมีพาหนะเป็นของตัวเอง โดยถ้ามีมอเตอร์ไซด์ บรรทุกไปขายได้ปริมาณน้อยและมักขายในตลาดท้องถิ่นถ้าปริมาณมากขึ้นก็จ้างพาหนะผู้อื่นขนส่งไปขาย และหาก

มีรถยนต์ จะบรรทุกไปขายได้ปริมาณมากและมักขายในตลาดในเมืองซึ่งได้ราคาสูงกว่า หรือรับจ้างขนส่งของของคนอื่นได้ค่าขนส่งด้วย ส่วนการนำผลผลิตจากกลุ่มฯ ไปจำหน่ายจะมีผลผลิตในปริมาณมาก เพราะมีการกำหนดปริมาณและเวลาในการขาย จึงจ้างรถบรรทุกในการขนส่งไปขาย นอกจากกลุ่มฯ ที่มีรถบรรทุกเป็นของตัวเองก็ขนส่งไปขายเอง (ตารางที่ 38)

ตารางที่ 39 ลักษณะการตกลงราคาในการจำหน่ายของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา

การตกลงราคา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ตีบราคาในตลาดยาง	128	75.3
ตกลงราคาล่วงหน้า	19	11.2
ประมูล	19	11.2
อื่นๆ (ไม่ได้ตกลงราคา)	4	2.4
รวม	170	100.0
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.781	

ในการจำหน่ายของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราส่วนใหญ่ใช้วิธีตีบราคาในท้องตลาด จำนวนร้อยละ 75.3 รองลงมาใช้วิธีตกลงราคาล่วงหน้า และประมูล ณ ที่จำหน่าย จำนวนร้อยละ 11.2 เท่ากัน

เกษตรกรจะสอบถามราคาจากพ่อค้าในตลาดรับซื้อยาง หรือสอบถามราคาจากคนที่นำผลผลิตไปขายก่อน เมื่อได้ราคาที่พึงพอใจก็นำผลผลิตไปขาย (ตารางที่ 39)

ตารางที่ 40 วิธีการจำหน่ายผลผลิตยางของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา

วิธีการจำหน่าย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ขายปลีก	119	70.0
ขายล่วงหน้า	2	1.2
ขายส่ง	34	20.0
อื่นๆ (ฝากขาย)	15	8.8
รวม	170	100.0
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	1.075	

วิธีการจำหน่ายผลผลิตยางของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราส่วนใหญ่ขายปลีก จำนวนร้อยละ 70.0 รองลงมาขายส่ง จำนวนร้อยละ 20.0

แสดงให้เห็นว่าสมาชิกกลุ่มฯ ส่วนใหญ่ยังคงขายผลผลิตด้วยตนเองตามความพอใจของ ราคาที่ได้ หรือการขายเพื่อนำรายได้มาใช้ตามความจำเป็น (ตารางที่ 40)

ตารางที่ 41 แหล่งจำหน่ายผลผลิตยางของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา

แหล่งจำหน่ายผลผลิตยาง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
พ่อค้าจร	8	4.7
พ่อค้าท้องถิ่น	100	58.8
กองทุนฯ	32	18.8
โรงงาน	24	14.1
อื่นๆ (พ่อค้าในหมู่บ้าน)	6	3.5
รวม	170	100.0
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.918	

แหล่งจำหน่ายผลผลิตยางของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราส่วนใหญ่จำหน่ายให้แก่ พ่อค้าท้องถิ่น จำนวนร้อยละ 58.8 รองลงมาจำหน่ายที่กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จำนวนร้อยละ 18.8

เกษตรกรจะขายผลผลิตให้พ่อค้าในตลาดท้องถิ่น เพราะได้ราคาสูงกว่าขายให้พ่อค้าจร หรือพ่อค้าในหมู่บ้าน และการรวบรวมที่กลุ่มในปริมาณมากก็นำขายแก่โรงงาน (ตารางที่ 41)

ตารางที่ 42 การมีหนี้สินของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา

หนี้สิน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มี	115	67.6
ไม่มี	55	32.4
รวม	170	100.0
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.469	

สมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราส่วนใหญ่มีหนี้สิน ร้อยละ 67.6 และไม่มีหนี้สิน ร้อยละ 32.4

เกษตรกรส่วนใหญ่ยังมีรายได้ไม่เพียงพอในการนำไปซื้อปัจจัยการผลิต นำไปลงทุนสร้างสวนใหม่ หรือค่าใช้จ่ายอื่นๆ จึงมีการกู้ยืมเงินกันมาก และมีความต้องการกู้ยืมเพิ่มขึ้น (ตารางที่ 42)

ตารางที่ 43 การกู้ยืมของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา

การกู้ยืม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มีการกู้ยืม	115	67.6
ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร	93	54.7
ธนาคารพาณิชย์	5	2.9
สมาชิกกลุ่มเกษตรกร	5	2.9
สหกรณ์การเกษตร	5	2.9
เพื่อนบ้าน	2	1.2
จำนวนเงินที่กู้ยืม (บาท)		
ต่ำกว่า 50,000	60	35.5
50,001 – 100,000	29	17.1
100,001 – 150,000	7	4.1
150,001 – 200,000	8	4.7
มากกว่า 200,001	6	3.5
ไม่ได้กู้ยืม	55	32.4
รวม	170	100.0
เฉลี่ย	97,845.45 บาท	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	1.172	

สมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารามีการกู้เงินมากที่สุด จากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร จำนวนร้อยละ 54.7 ส่วนใหญ่มีการกู้เงินต่ำกว่า 50,000 บาท จำนวนร้อยละ 35.5 รองลงมา 50,001-100,000 บาท จำนวนร้อยละ 17.1 เฉลี่ยจำนวนเงินกู้ยืม 97,845.45 บาท (ตารางที่ 43)

ตารางที่ 44 รายรับรายจ่ายของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา

รายรับรายจ่าย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รายรับเกินรายจ่าย	51	30.0
รายจ่ายเกินรายรับ	68	40.0
รายจ่ายเท่ากับรายรับ	51	30.0
รวม	170	100.0
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.777	

สมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารามีรายจ่ายเกินรายรับ จำนวนร้อยละ 40.0 รองลงมารายรับเกินรายจ่าย และรายจ่ายเท่ากับรายรับ จำนวนร้อยละ 30.0 เท่ากัน

แสดงให้เห็นว่า ยังมีรายได้ไม่เพียงพอในการประกอบอาชีพ หรือนำมาเป็นค่าใช้จ่ายอื่น จึงทำให้เกษตรกรมีหนี้สิน (ตารางที่ 44)

ตารางที่ 45 การจัดทำบัญชีรายรับรายจ่ายเกี่ยวกับยางพาราของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา

การจัดทำบัญชีรายรับรายจ่าย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ทำ	52	30.6
คิดกำไร-ขาดทุน	44	25.9
ไม่คิดกำไร-ขาดทุน	8	4.7
ไม่ได้ทำบัญชี	118	69.4
รวม	170	100.0
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.364	

สมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราที่ไม่ได้จัดทำบัญชี จำนวนร้อยละ 69.4 และมีการจัดทำบัญชี จำนวนร้อยละ 30.6 สมาชิกกลุ่มฯ ที่จัดทำบัญชี ได้นำการคิดกำไร-ขาดทุน รายรับรายจ่าย มาใช้ จำนวนร้อยละ 25.9 และไม่นำมาใช้ จำนวนร้อยละ 4.7 สมาชิกกลุ่มฯ จะทำบัญชีรายรับรายจ่าย และหลักการคิดกำไรขาดทุนแบบง่ายๆ เพื่อบันทึกไว้ช่วยจำจากการขายผลผลิตได้ และเป็นหลักฐานให้แก่ลูกจ้างที่แรงงานกรีดยาง เป็นต้น (ตารางที่ 45)

ตารางที่ 46 การติดตามความเคลื่อนไหวของราคายางพาราของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา

การศึกษาความเคลื่อนไหวของตลาดยาง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เคย	166	97.6
ไม่เคย	4	2.4
รวม	170	100.0
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.152	

การติดตามความเคลื่อนไหวของราคายางพาราของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราที่ เคยติดตาม จำนวนร้อยละ 97.6 และสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราที่ไม่เคยติดตาม จำนวน ร้อยละ 2.4

แสดงให้เห็นว่าสมาชิกกลุ่มฯ ส่วนใหญ่จะติดตามความเคลื่อนไหวราคา โดยอาจติดตาม จากสื่อต่างๆ ที่เกษตรกรสัมผัส หรือจากการสอบถามเพื่อนบ้านที่ไปขายยางในตลาด หรือการสอบถามจากพ่อค้าโดยตรง เป็นต้น (ตารางที่ 46)

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราคือการดำเนินการธุรกิจเกษตร (การทำสวนยาง)

การวิเคราะห์ข้อมูลในการจัดช่วงแฉับคะแนนเฉลี่ยของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา สามารถจัดได้ดังนี้

แฉับคะแนนเฉลี่ย	4.21 - 5.00	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
แฉับคะแนนเฉลี่ย	3.41 - 4.20	เห็นด้วย
แฉับคะแนนเฉลี่ย	2.61 - 3.40	ไม่แน่ใจหรือเฉยๆ
แฉับคะแนนเฉลี่ย	1.81 - 2.60	ไม่เห็นด้วย
แฉับคะแนนเฉลี่ย	1.00 - 1.80	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราคือการดำเนินการธุรกิจเกษตร มีดังต่อไปนี้

ตารางที่ 47 ความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราต่อการดำเนินการธุรกิจ
เกษตร (การทำสวนยาง) ต่อการดำเนินการในการผลิต

การดำเนินการในการผลิต	$\bar{X}$	SD	แปลผล
1.ผลการสำรวจข้อมูลผลผลิตของสมาชิก สามารถนำไปใช้ในการ สร้างทางเลือกการผลิตได้อย่างดี	4.06	0.63	เห็นด้วย
2.การให้สมาชิกกลุ่มฯ ร่วมวางแผนการผลิตตามปัญหาและความ ต้องการทำให้ประสิทธิภาพการดำเนินการมีมากขึ้น	4.22	0.71	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
3. กลุ่มฯ มีการวางแผนการผลิตตามความต้องการของเกษตรกร และอัตราค่าจ้างการผลิตเป็นอย่างดี	3.97	0.75	เห็นด้วย
4.การเข้าร่วมเป็นสมาชิกกลุ่มฯมีส่วนทำให้สมาชิกปรับปรุงคุณ ภาพในการผลิตยางของตนให้ดีขึ้น	4.36	0.63	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
5. กลุ่มฯ ช่วยสนับสนุนปัจจัยผลิตช่วยให้สมาชิกของกลุ่มฯ เพิ่ม มากขึ้น	4.02	0.75	เห็นด้วย
6. สมาชิกกลุ่มฯ ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลเพื่อจัดทำทาง เลือกการผลิต	3.99	0.75	เห็นด้วย
7.ท่านคิดว่ากลุ่มฯ มีความสามารถในการวางแผนการผลิตมีประ สิทธิภาพมากพอ	3.84	0.84	เห็นด้วย
8.สมาชิกกลุ่มฯมีส่วนร่วมในการวางแผนการผลิตในส่วนของตน เองตามปัญหาและความต้องการ	3.95	0.63	เห็นด้วย
9. ท่านคิดว่าการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากยางเพียงอย่างเดียวแน่นอน กว่าการทำหลายๆ อย่าง	2.97	1.09	ไม่แน่ใจ หรือเฉย ๆ
10.ท่านคิดว่าการแปรรูปผลิตภัณฑ์หลายอย่างดีกว่าทำเพียงอย่าง เดียว	3.54	1.01	เห็นด้วย
รวม	3.89	0.39	เห็นด้วย

ความคิดเห็นต่อการดำเนินการในการผลิต

จากข้อ 2 เรื่องการให้สมาชิกกลุ่มฯ ร่วมวางแผนการผลิตตามปัญหาและความต้องการ ทำให้ประสิทธิภาพการดำเนินการมีมากขึ้น ข้อ 4 เรื่องการเข้าร่วมเป็นสมาชิกกลุ่มฯ มีส่วนทำให้สมาชิกปรับปรุงคุณภาพในการผลิตยางของตนให้ดีขึ้น พบว่า สมาชิกกลุ่มฯ ผู้ตอบคำถามเหล่านี้ เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ในข้อ 1 เรื่องผลการสำรวจข้อมูลผลผลิตของสมาชิก สามารถนำไปใช้ในการสร้างทางเลือกการผลิตได้อย่างดี ข้อ 3 เรื่องกลุ่มฯ มีการวางแผนการผลิตตามความต้องการของเกษตรกร และอัตราค่าจ้างการผลิตเป็นอย่างดี ข้อ 5 เรื่องกลุ่มฯ ช่วยสนับสนุนปัจจัยผลิตช่วยให้สมาชิกของกลุ่มฯ เพิ่มขึ้น ข้อ 6 เรื่องสมาชิกกลุ่มฯ ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลเพื่อจัดทำทางเลือกการผลิต ข้อ 7 เรื่องกลุ่มฯ มีความสามารถในการวางแผนการผลิตมีประสิทธิภาพมากพอ ข้อ 8 เรื่องสมาชิกกลุ่มฯ มีส่วนร่วมในการวางแผนการผลิตในส่วนของตนเองตามปัญหาและความต้องการ ข้อ 10 เรื่องการแปรรูปผลิตภัณฑ์หลายอย่างดีกว่าทำเพียงอย่างเดียว พบว่า สมาชิกกลุ่มฯ ผู้ตอบคำถามเหล่านี้ เห็นด้วย

จากข้อ 9 เรื่องการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากยางเพียงอย่างเดียวแน่นอนกว่าการทำหลายๆ อย่าง พบว่า สมาชิกกลุ่มฯ ผู้ตอบคำถามเหล่านี้ ไม่แน่ใจหรือเลย ๆ (ตารางที่ 47)

ตารางที่ 48 ความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราต่อการดำเนินการธุรกิจเกษตร (การทำสวนยาง) ต่อการดำเนินการในการขาย และการตลาด

วิธีการดำเนินการในการขาย และการตลาด	$\bar{X}$	SD	แปลผล
1. การรวมกลุ่มฯ ผู้เข้ากลุ่มฯ จะ ไม่ถูกกดราคาโดยสามารถขายยางได้ในราคาที่ เป็นธรรม	4.23	0.84	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
2. การรวมกลุ่มฯทำให้เกิดความยุ่งยากในการขายยาง	2.48	1.02	ไม่เห็น ด้วย
3. ท่านได้รับความร่วมมือในด้านการตลาดจากภาคเอกชนที่เข้าร่วมมือ กับกลุ่มฯ	3.48	0.91	เห็นด้วย
4. ท่านคิดว่าการรวมกลุ่มฯ สามารถช่วยเพิ่มการ ต่อรองเกี่ยวกับราคาของยางพาราได้ดีขึ้น	4.30	0.61	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
5. การดำเนินการของกลุ่มฯ สามารถสร้างความพึงพอใจเรื่องของ รายได้ให้แก่ชาวสวนได้ดีกว่าเดิม	4.18	0.72	เห็นด้วย
รวม	3.73	0.40	เห็นด้วย

ความคิดเห็นต่อการดำเนินการในการขาย และการตลาด

จากข้อ 1 เรื่องการรวมกลุ่มฯ ผู้เข้ากลุ่มฯ จะ ไม่ถูกกดราคาโดยสามารถขายยางได้ในราคาที่เป็นธรรม ข้อ 4 เรื่องการรวมกลุ่มฯ สามารถช่วยเพิ่มการ ต่อรองเกี่ยวกับราคาของยางพาราได้ดีขึ้น พบว่า สมาชิกกลุ่มฯ ผู้ตอบคำถามเหล่านี้ ไม่เห็นด้วย

ในข้อ 3 เรื่อง ได้รับความร่วมมือในด้านการตลาดจากภาคเอกชนที่เข้าร่วมมือกับกลุ่มฯ ข้อ 5 เรื่องการดำเนินการของกลุ่มฯ สามารถสร้างความพึงพอใจเรื่องของรายได้ให้แก่ชาวสวนได้ดีกว่าเดิม พบว่า สมาชิกกลุ่มฯ ผู้ตอบคำถามเหล่านี้ เห็นด้วย

จากข้อ 2 เรื่องการรวมกลุ่มฯทำให้เกิดความยุ่งยากในการขายยาง พบว่า สมาชิกกลุ่มฯ ผู้ตอบคำถามเหล่านี้ ไม่เห็นด้วย (ตารางที่ 48)

ตารางที่ 49 ความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราต่อการดำเนินการธุรกิจ
เกษตร (การทำสวนยาง) ต่อการดำเนินการในด้านการจัดการ

การดำเนินการในด้านการจัดการ	$\bar{X}$	SD	แปลผล
1. ในกลุ่มฯ เกษตรกรมีความสมัครใจที่จะเข้าเป็นสมาชิกกลุ่มฯ	4.31	0.62	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
2. ท่านเห็นด้วยกับหลักการและแนวทางการดำเนิน งานของกลุ่ม ฯ เพียงใด	3.92	0.81	เห็นด้วย
3. ท่านคิดว่าท่านสามารถช่วยกลุ่มฯ ในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจาก การดำเนินการ ได้	3.74	0.76	เห็นด้วย
4. การรวมกลุ่มฯ เป็นการช่วยแก้ปัญหาแก่ชาวสวนยาง ได้อย่าง มาก	4.23	0.71	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
5. การรวมกลุ่มฯ ทำให้เกิดพลังและความสามัคคี	4.35	0.70	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
6. ในกลุ่มฯ กรรมการส่วนใหญ่มักทำเฉพาะสิ่งที่เป็นประ โยชน์แก่ พวกกรรมการด้วยกันเองเท่านั้น	2.43	1.14	ไม่เห็นด้วย
7. การรวมกลุ่มฯ ทำให้เกิดการแบ่งพรรคแบ่งพวกขึ้นในหมู่บ้าน	2.14	0.97	ไม่เห็นด้วย
8. การรวมกลุ่มฯ ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์อะไรแก่ สมาชิกเลย	1.91	0.87	ไม่เห็นด้วย
9. เกษตรกรเข้าร่วมกับกลุ่มฯ เพราะอยากทราบสถานการณ์การ ผลิตและจำหน่ายของยางพารา	3.59	0.93	เห็นด้วย
10. เข้าร่วมกับกลุ่มฯ เพราะทำให้รายได้เพิ่มสูงกว่าก่อนเข้าร่วม กลุ่มฯ	4.08	0.65	เห็นด้วย
11. เมื่อเกิดปัญหาในการดำเนินการกลุ่มฯ สมาชิกจะร่วมกัน ปรึกษากับกลุ่มฯ เสมอ	3.94	0.82	เห็นด้วย
12. การดำเนินการของกลุ่มฯ ให้ได้ประสิทธิภาพดีต้องได้รับความ ร่วมมือกับหน่วยงานอื่น	4.23	0.80	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
13. หน่วยงานอื่นที่เข้าร่วมกับกลุ่มฯ มีการร่วมมือช่วยเหลือ กับ กลุ่มฯ เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลแก่กัน	3.92	0.90	เห็นด้วย
รวม	3.60	0.36	เห็นด้วย

ความคิดเห็นต่อการดำเนินการในด้านการจัดการ

จากข้อ 1 เรื่องในกลุ่มฯ เกษตรกรมีความสนใจที่จะเข้าเป็นสมาชิกกลุ่มฯ ข้อ 4 เรื่องการรวมกลุ่มฯ เป็นการช่วยแก้ปัญหาแก่ชาวสวนยางได้อย่างมาก ข้อ 5 เรื่องการรวมกลุ่มฯ ทำให้เกิดพลังและความสามัคคี ข้อ 12 เรื่องการดำเนินการของกลุ่มฯ ให้ได้ประสิทธิภาพดีต้องได้รับความร่วมมือกับหน่วยงานอื่น พบว่า สมาชิกกลุ่มฯ ผู้ตอบคำถามเหล่านี้ เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ในข้อ 2 เรื่องเห็นด้วยกับหลักการและแนวทางการดำเนินการของกลุ่มฯ เพียงใด ข้อ 3 เรื่องสมาชิกสามารถช่วยกลุ่มฯ ในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการได้ ข้อ 9 เรื่องเกษตรกรเข้าร่วมกับกลุ่มฯ เพราะอยากทราบสถานการณ์การผลิตและจำหน่ายของยางพารา ข้อ 10 เรื่องเกษตรกรเข้าร่วมกับกลุ่มฯ เพราะทำให้รายได้เพิ่มสูงขึ้นกว่าก่อนเข้าร่วมกลุ่มฯ ข้อ 11 เรื่องเมื่อเกิดปัญหาในการดำเนินการกลุ่มฯ สมาชิกจะร่วมกันปรึกษากับกลุ่มฯ เสมอ ข้อ 13 เรื่องหน่วยงานอื่นที่เข้าร่วมกับกลุ่มฯ มีการร่วมมือช่วยเหลือ กับกลุ่มฯ เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลแก่กัน พบว่า สมาชิกกลุ่มฯ ผู้ตอบคำถามเหล่านี้ เห็นด้วย

จากข้อ 6 เรื่องเกี่ยวกับในกลุ่มฯ กรรมการส่วนใหญ่มักทำเฉพาะสิ่งที่เห็นประโยชน์แก่พวกกรรมการด้วยกันเองเท่านั้น 7 การรวมกลุ่มฯ ทำให้เกิดการแบ่งพรรคแบ่งพวกขึ้นในหมู่บ้าน ข้อ 8 เรื่องการรวมกลุ่มฯ ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์อะไรแก่สมาชิกเลย พบว่า สมาชิกกลุ่มฯ ผู้ตอบคำถามเหล่านี้ ไม่เห็นด้วย (ตารางที่ 49)

ตารางที่ 50 ความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มเกษตรกร ผู้ปลูกยางพาราต่อการดำเนินการธุรกิจ
เกษตร (การทำสวนยาง) ต่อการจัดสรรงบประมาณ ปัจจัยการผลิต และวัสดุ
อุปกรณ์ในการดำเนินการ

การจัดสรรงบประมาณ ปัจจัยการผลิต และวัสดุ อุปกรณ์ในการ ดำเนินการ	$\bar{X}$	SD	แปลผล
1. กลุ่มฯ ในการจัดสรรงบประมาณในการดำเนินการ ได้อย่าง เหมาะสม	3.82	0.76	เห็นด้วย
2. กลุ่มมีการจัดสรรปัจจัยในการผลิตให้กับสมาชิกกลุ่มฯ ได้ทั่วถึง	3.85	0.71	เห็นด้วย
3. กลุ่มฯ มีการจัดสรรวัสดุอุปกรณ์ตรงตามหลักเกณฑ์	3.81	0.71	เห็นด้วย
4. กลุ่มฯ จัดสรรปัจจัยการผลิตให้สมาชิกกลุ่มฯ ได้ตามความ ต้องการของสมาชิกกลุ่มฯ	3.81	0.78	เห็นด้วย
5. การสนับสนุนงบประมาณและปัจจัยการผลิตจากทางราชการ ควรให้กับกลุ่มฯ ที่มีความพร้อม	4.02	0.93	เห็นด้วย
รวม	3.87	0.54	เห็นด้วย

ความคิดเห็นต่อการจัดสรรงบประมาณ ปัจจัยการผลิต และวัสดุ อุปกรณ์ในการดำเนินการ
จากข้อ 1 เรื่องกลุ่มฯ ในการจัดสรรงบประมาณในการดำเนินการ ได้อย่างเหมาะสม ข้อ 2
เรื่องกลุ่มมีการจัดสรรปัจจัยในการผลิตให้กับสมาชิกกลุ่มฯ ได้อย่างทั่วถึง ข้อ 3 เรื่องกลุ่มฯ มีการจัด
สรรวัสดุอุปกรณ์ตรงตามหลักเกณฑ์ ข้อ 4 เรื่องกลุ่มฯ จัดสรรปัจจัยการผลิตให้สมาชิกกลุ่มฯ ได้ตาม
ความต้องการของสมาชิกกลุ่มฯ ข้อ 5 เรื่องการสนับสนุนงบประมาณและปัจจัยการผลิตจากทางราชการ
ควรให้กับกลุ่มฯ ที่มีความพร้อม พบว่า สมาชิกกลุ่มฯ ผู้ตอบคำถามเหล่านี้ เห็นด้วย (ตารางที่
50)

ตารางที่ 51 แสดงระดับความคิดเห็นรวมทั้ง 4 ด้าน

ระดับความคิดเห็น รวมทั้ง 4 ด้าน (คะแนนเฉลี่ย)	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำ (2.97-3.75)	82	48.20
สูง (3.76-4.82)	88	51.80
รวม	100	100.00
เฉลี่ย	3.75	
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	3.76	

ระดับความคิดเห็นรวมทั้ง 4 ด้าน

ความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราต่อการดำเนินการธุรกิจเกษตร (การทำสวนยาง) ด้านการดำเนินการในการผลิต ด้านวิธีการดำเนินการในการขาย และการตลาด ด้านวิธีการดำเนินการในด้านการจัดการของกลุ่มฯต่อการจัดสรรงบประมาณ ปัจจัยการผลิต และวัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินการ โดยภาพรวมทั้ง 4 ด้าน พบว่า สมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 51.8 มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับสูง คือ ช่วงคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.76-4.82 และมีร้อยละ 48.2 ที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับต่ำ คือ ช่วงคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.97-3.75 (ตารางที่ 51)

ผลการทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม

การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ หรือลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจ และสังคม ของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา ได้แก่ อายุ การศึกษา สถานภาพสมรส จำนวนสมาชิกในครอบครัว ขนาดพื้นที่ปลูกยางพารา รายได้ เงินออม รายจ่าย หนี้สิน การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับธุรกิจเกษตรมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม หรือ ความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราต่อการดำเนินการธุรกิจเกษตร อันได้แก่ ด้านการผลิต ด้านการขาย และการตลาด ด้านการจัดการ และด้านการจัดสรรงบประมาณ ปัจจัยการผลิต วัสดุอุปกรณ์ และในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน โดยใช้ สถิติค่าทดสอบไคสแควร์ (Chi - Square test : χ^2)

วัดระดับความคิดเห็น แบบประเมินค่า (Rating Scale) โดยวิธีของลิเคิร์ท แบ่งการวัดออกเป็น 5 ระดับ ซึ่งให้ผู้ตอบเลือกตอบข้อใดข้อหนึ่ง โดยมีการกำหนดคะแนนดังนี้

ข้อคำถาม	กำหนดค่าความคิดเห็น
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5
เห็นด้วย	4
ไม่แน่ใจหรือเฉย ๆ	3
ไม่เห็นด้วย	2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1

ทำการยู่บตารางเป็นแบบ 2 x 2 ซึ่งมี degree of freedom หรือ df เท่ากับ 1 ทำให้การแจกแจงของ Chi - square ไม่ต่อเนื่อง จึงต้องปรับค่าโดยใช้ค่าของเยตส์ (Yate's Correction) (ชูศรี, 2527) สูตรที่ใช้ดังนี้

$$\chi^2 = \frac{N(|ad-bc|-N/2)^2}{(a+b)(c+d)(a+c)(b+d)}$$

โดย a คือ แถวที่ 1 สดมภ์ที่ 1   c คือ แถวที่ 2 สดมภ์ที่ 1   N คือ จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
b คือ แถวที่ 1 สดมภ์ที่ 2   d คือ แถวที่ 2 สดมภ์ที่ 2

ก่อนหาค่า χ^2 ทำการรวมให้ความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราต่อการดำเนินการธุรกิจเกษตร ในจังหวัดนครศรีธรรมราช เหลือเพียง 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่เห็นด้วยกับกลุ่มที่ไม่เห็นด้วย (โดยแบ่งเกณฑ์ 1, 2 เป็น ไม่เห็นด้วย และ 3, 4 และ 5 เป็น เห็นด้วย) กับการดำเนินการธุรกิจเกษตร อันได้แก่ ด้านการผลิต ด้านการขาย และการตลาด ด้านการจัดการ และด้านการจัดสรรงบประมาณ ปัจจัยการผลิต วัสดุอุปกรณ์ และในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน

ตารางที่ 52 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุ กับความคิดเห็น

ความเกิดขึ้นของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราต่อการดำเนินการธุรกิจเกษตร(การทำสวนยาง)

ลักษณะส่วน บุคคล	ด้านการผลิต				ด้านการขายและการตลาด				ด้านการจัดการ				ด้านการจัดสรรงบประมาณ ปัจจัยการ ผลิต และวัสดุ อุปกรณ์				ภาพรวมทั้ง 4 ด้าน	
	ไม่เห็น		เห็น		ไม่เห็น		เห็น		ไม่เห็น		เห็น		ไม่เห็น		รวม	รวม	χ^2	
	ด้วย	ไม่ด้วย	ด้วย	ไม่ด้วย	ด้วย	ไม่ด้วย	ด้วย	ไม่ด้วย	ด้วย	ไม่ด้วย	ด้วย	ไม่ด้วย	ด้วย	ไม่ด้วย				
1. อายุ	14	9	12	70	64	18	64	21	61	21	61	15	67	82				
- ต่ำ	(17.1)	(81.8)	(14.6)	(85.4)	(78.0)	(22.0)	(78.0)	(25.6)	(74.4)	(25.6)	(74.4)	(18.3)	(81.7)					
- สูง	12	37	11	77	70	18	70	22	66	22	66	10	78	88				
	(13.6)	(82.2)	(12.5)	(87.5)	(79.5)	(20.5)	(79.5)	(25.0)	(75.0)	(25.0)	(75.0)	(11.4)	(88.6)					
รวม	26	144	23	147	170	36	134	43	127	43	127	25	145	170			1.63	
	(15.3)	(84.7)	(13.5)	(86.5)	(78.8)	(21.2)	(78.8)	(25.3)	(74.7)	(25.3)	(74.7)	(14.7)	(85.3)				(0.20)	

$.05 \chi^2_{(3)} = 3.84$

อายุต่ำ คืออายุต่ำกว่าอายุเฉลี่ย (46.05 ปี)

อายุสูง คืออายุสูงกว่าอายุเฉลี่ย (46.05 ปี)

1. ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราต่อการดำเนินการธุรกิจเกษตร

เมื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราต่อการดำเนินการธุรกิจเกษตร ในจังหวัดนครศรีธรรมราช ปรากฏว่า ค่าของไคสแควร์ (Chi-square : χ^2) ที่คำนวณได้ ของการดำเนินการด้านการผลิต การด้านการขาย และการตลาด ด้านการจัดการ ด้านการจัดสรรงบประมาณ ปัจจัยการผลิต และวัสดุอุปกรณ์ และภาพรวมทั้ง 4 ด้าน มีค่าเท่ากับ 0.39, 0.17, 0.06, 0.01 และ 1.63 มีค่าน้อยกว่าค่าไคสแควร์ (Chi-square : χ^2) จากตาราง (3.84) ซึ่งหมายความว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราต่อการดำเนินการธุรกิจเกษตร ในด้านการผลิต ด้านการขายและการตลาด ด้านการจัดการ ด้านการจัดสรรงบประมาณ ปัจจัยการผลิต และวัสดุอุปกรณ์ และภาพรวมทั้ง 4 ด้าน (ตารางที่ 52)

ตารางที่ 53 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา กับความคิดเห็น

ลักษณะตัวบ่งชี้	ความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราต่อการดำเนินการธุรกิจเกษตร(การทำสวนยาง)												
	ด้านการศึกษา		ด้านการขายและการตลาด		ด้านการจัดการ		ด้านการจัดสรรงบประมาณ บัญชี		การผลิต และวัสดุ อุปกรณ์		ภาพรวมทั้ง 4 ด้าน		
ระดับการศึกษา	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	รวม	χ^2
ต่ำกว่าประถมศึกษาหรือเทียบเท่า	18 (14.6)	105 (85.4)	19 (15.4)	104 (84.6)	24 (19.5)	99 (80.5)	29 (23.6)	94 (76.4)	16 (13.0)	107 (87.0)	123	123	
ประถมศึกษา	8 (17.0)	39 (83.0)	4 (8.5)	43 (91.5)	12 (25.5)	35 (74.5)	14 (29.8)	33 (70.2)	9 (19.1)	38 (80.9)	47	47	
สูงกว่ามัธยมหรือเทียบเท่า	26 (15.3)	144 (84.7)	23 (13.5)	147 (86.5)	36 (21.2)	134 (78.8)	43 (25.3)	127 (74.7)	25 (14.7)	145 (85.3)	170	170	1.02 (0.31)
รวม													

$$.05 \chi^2_{(1)} = 3.84$$

2. ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราต่อการดำเนินการธุรกิจเกษตร

เมื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราต่อการดำเนินการธุรกิจเกษตร ในจังหวัดนครศรีธรรมราช ปรากฏว่า ค่าของไคสแควร์ (Chi-square : χ^2) ที่คำนวณได้ ของการดำเนินการด้านการผลิต การด้านการขาย และการตลาด ด้านการจัดการ ด้านการจัดสรรงบประมาณ ปัจจัยการผลิต และวัสดุอุปกรณ์ และภาพรวมทั้ง 4 ด้าน มีค่าเท่ากับ 0.15, 1.39, 0.74, 0.69 และ 1.02 มีค่าน้อยกว่าค่าไคสแควร์ (Chi-square : χ^2) จากตาราง (3.84) ซึ่งหมายความว่า ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราต่อการดำเนินการธุรกิจเกษตร ในด้านการผลิต ด้านการขาย และการตลาด ด้านการจัดการ ด้านการจัดสรรงบประมาณ ปัจจัยการผลิต และวัสดุอุปกรณ์ และภาพรวมทั้ง 4 ด้าน (ตารางที่ 53)

ตารางที่ 54 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรส กับความคิดเห็น

ความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราต่อการค้าไม้ยางพาราต่อการค้าไม้ยางพารา (การทำสวนยาง)

ลักษณะสวน บุคคล เศรษฐกิจ สังคมของกลุ่ม เกษตรกร	ด้านการผลิต		ด้านการขายและการตลาด		ด้านการจัดการ		ด้านการจัดสรรงบประมาณ ใช้จ่าย		ภาพรวมทั้ง 4 ด้าน		χ^2
	ไม่เห็น ด้วย	เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย	เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย	เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย	เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย	รวม	
3. สถานภาพ สมรส - โสด /แยกกันอยู่/ หย่าร้าง หรือ หม้าย	5 (25.0)	15 (75.0)	4 (20.0)	16 (80.0)	3 (15.0)	17 (85.0)	6 (30.0)	14 (70.0)	4 (20.0)	16 (80.0)	20
- สมรสแล้วอยู่ ด้วยกัน	21 (14.0)	129 (86.0)	19 (12.7)	131 (87.3)	33 (22.0)	117 (78.0)	37 (24.7)	113 (75.3)	21 (14.0)	129 (86.0)	150
รวม	26 (15.3)	144 (84.7)	23 (13.5)	147 (86.5)	36 (21.2)	134 (78.8)	43 (25.3)	127 (74.7)	25 (14.7)	145 (85.3)	170 (0.48)

$.05 \chi^2_{(1)} = 3.84$

3. ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราต่อการดำเนินการธุรกิจเกษตร

เมื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราต่อการดำเนินการธุรกิจเกษตร ในจังหวัดนครศรีธรรมราช ปรากฏว่า ค่าของไคสแควร์ (Chi-square : χ^2) ที่คำนวณได้ ของการดำเนินการด้านการผลิต การด้านการขาย และการตลาด ด้านการจัดการ ด้านการจัดสรรงบประมาณ บังคับการผลิต และวัสดุอุปกรณ์ และภาพรวมทั้ง 4 ด้าน มีค่าเท่ากับ 1.65, 0.81, 0.52, 0.27 และ 0.51 มีค่าน้อยกว่าค่าไคสแควร์ (Chi-square : χ^2) จากตาราง (3.84) ซึ่งหมายความว่า สถานภาพสมรสไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราต่อการดำเนินการธุรกิจเกษตร ในด้านการผลิต ด้านการขาย และการตลาด ด้านการจัดการ ด้านการจัดสรรงบประมาณ บังคับการผลิต และวัสดุอุปกรณ์ และภาพรวมทั้ง 4 ด้าน (ตารางที่ 54)

ตารางที่ 55 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนสมาชิกในครอบครัว กับความคิดเห็น

ลักษณะส่วน บุคคล	ความคิดเห็นของสมาชิกผู้ปกครองพรรคการเมืองพรรค(การทำสวนยาง)															
	ด้านการผลิต			ด้านการขายและการตลาด			ด้านการจัดการ			ด้านการจัดสรรงบประมาณ บังคับ การผลิต และวัสดุ อุปกรณ์			ภาพรวมทั้ง 4 ด้าน			
	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย	χ^2	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย	χ^2	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย	χ^2	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย	χ^2	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย	รวม	χ^2
ทั้งหมด	10	56	(84.8)	8	58	66	16	50	66	20	46	66	13	53	66	
-น้อย	(15.2)			(12.1)			(24.2)	(75.8)		(30.3)	(69.7)		(19.7)	(80.3)		
-มาก	16	88	104	15	89	104	20	84	104	23	81	104	12	92	104	
	(15.4)	(84.6)		(14.4)	(85.6)		(19.2)	(80.8)		(22.1)	(77.9)		(11.5)	(88.5)		
รวม	26	144	170	23	147	170	36	134	170	43	127	170	25	145	170	2.14
	(15.3)	(84.7)		(13.5)	(86.5)		(0.67)	(78.8)		(0.44)	(74.7)		(0.23)	(85.3)		(0.14)

$.05 \chi^2_{(1)} = 3.84$

น้อย คือ จำนวนสมาชิกในครอบครัวน้อยกว่าค่าเฉลี่ย (4.97) ของจำนวนสมาชิกในครอบครัว
มาก คือ จำนวนสมาชิกในครอบครัวมากกว่าค่าเฉลี่ย (4.97) ของจำนวนสมาชิกในครอบครัว

4. ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนสมาชิกในครอบครัวกับความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราต่อการดำเนินการธุรกิจเกษตร

เมื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนสมาชิกในครอบครัวกับความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราต่อการดำเนินการธุรกิจเกษตร ในจังหวัดนครศรีธรรมราช ปรากฏว่า ค่าของไคสแควร์ (Chi-square : χ^2) ที่คำนวณได้ ของการดำเนินการด้านการผลิต การด้านการขาย และการตลาด ด้านการจัดการ ด้านการจัดสรรงบประมาณ ปัจจัยการผลิต และวัสดุอุปกรณ์ และภาพรวมทั้ง 4 ด้าน มีค่าเท่ากับ 0.01, 0.18, 0.61, 1.43 และ 2.14 มีค่าน้อยกว่าค่าไคสแควร์ (Chi-square : χ^2) จากตาราง (3.84) ซึ่งหมายความว่า จำนวนสมาชิกในครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราต่อการดำเนินการธุรกิจเกษตร ในด้านการผลิต ด้านการขาย และการตลาด ด้านการจัดการ ด้านการจัดสรรงบประมาณ ปัจจัยการผลิต และวัสดุอุปกรณ์ และภาพรวมทั้ง 4 ด้าน (ตารางที่ 55)

ตารางที่ 56 ความสัมพันธ์ระหว่างขนาดพื้นที่ปลูกยางพารา กับความคิดเห็น

ลักษณะส่วน บุคคล	ความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราต่อการดำเนินการธุรกิจเกษตร (การทำตามยาง)															
	ด้านการผลิต			ด้านการขายและการตลาด			ด้านการจัดการ			ด้านการจัดสรรงบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์			ภาพรวมทั้ง 4 ด้าน			
	ไม่เห็น ด้วย	เห็น ด้วย	χ^2	ไม่เห็น ด้วย	เห็น ด้วย	χ^2	ไม่เห็น ด้วย	เห็น ด้วย	χ^2	ไม่เห็น ด้วย	เห็น ด้วย	χ^2	ไม่เห็น ด้วย	เห็น ด้วย	รวม	χ^2
5. ขนาดพื้นที่																
- น้อย	22 (18.3)	98 (81.7)	120	21 (17.5)	99 (82.5)	120	33 (27.5)	87 (72.5)	120	36 (30.0)	84 (70.0)	120	23 (19.2)	97 (80.0)	120	
- มาก	4 (8.0)	46 (92.0)	50	2 (4.0)	48 (96.0)	50	3 (6.0)	47 (94.0)	50	7 (14.0)	43 (86.0)	50	2 (4.0)	48 (96.0)	50	
รวม	26 (15.3)	144 (84.7)	170	23 (13.5)	147 (86.5)	170	36 (21.6)	134 (78.8)	170	43 (25.3)	127 (74.7)	170	25 (14.7)	145 (85.3)	170	6.47 (0.01)*

* หมายถึง มีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05

$.05 \chi^2_{(1)} = 3.84$

น้อย คือ น้อยกว่าพื้นที่เฉลี่ย (26.91 ไร่) ของสวนยางทั้งหมด
มาก คือ มากกว่าพื้นที่เฉลี่ย (26.91 ไร่) ของสวนยางทั้งหมด

5. ความสัมพันธ์ระหว่างขนาดพื้นที่ปลูกยางพารากับความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราต่อการดำเนินการธุรกิจเกษตร

เมื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างขนาดพื้นที่ปลูกยางพารากับความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราต่อการดำเนินการธุรกิจเกษตร ในจังหวัดนครศรีธรรมราช ปรากฏว่าค่าของไคสแควร์ (Chi-square : χ^2) ของความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราต่อการดำเนินการด้านการจัดการด้านการขายและการตลาด ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 5.49 ค่าของไคสแควร์ (Chi-square : χ^2) ของความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราต่อการดำเนินการด้านการจัดการ ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 9.77 ค่าของไคสแควร์ (Chi-square : χ^2) ของความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราต่อการดำเนินการด้านการจัดสรรงบประมาณ ปัจจัยการผลิต และวัสดุอุปกรณ์ ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 4.78 และค่าของไคสแควร์ (Chi-square : χ^2) ของความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราต่อการดำเนินการในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 6.47 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับค่าไคสแควร์ (Chi-square) จากตารางที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 3.84 แสดงให้เห็นว่าค่าไคสแควร์ (Chi-square : χ^2) ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าค่าไคสแควร์ (Chi-square : χ^2) จากตาราง หมายความว่าขนาดพื้นที่ปลูกยางพารามีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการดำเนินการด้านการขายและการตลาด ด้านการจัดการ ด้านการจัดสรรงบประมาณ ปัจจัยการผลิต และวัสดุอุปกรณ์ และในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน อย่างไรก็ตาม ขนาดพื้นที่ปลูกยางพาราไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราต่อการดำเนินการธุรกิจเกษตรในด้านการผลิต (ตารางที่ 56)

ตารางที่ 57 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ (เฉพาะรายได้จากการทำสวนยาง) กับความคิดเห็น

ความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราต่อการดำเนินการธุรกิจเกษตร (การทำสวนยาง)

ลักษณะส่วนบุคคล	ด้านการผลิต		ด้านการขายและการตลาด				ด้านการจัดการ				ด้านการจัดการงบประมาณ ปัจจัยการตัดสินใจ และวัตถุประสงค์				ภาพรวมทั้ง 4 ด้าน	
	ไม่เห็นด้วย		เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		เห็นด้วย		รวม	χ^2
	เห็น	ด้วย	เห็น	ด้วย	เห็น	ด้วย	เห็น	ด้วย	เห็น	ด้วย	เห็น	ด้วย	เห็น	ด้วย		
จำนวนผู้ปลูกยางพารา	23	102	19	106	32	93	34	91	23	102	23	102	23	102	125	125
	(18.4)	(81.6)	(15.2)	(84.8)	(25.6)	(74.4)	(27.2)	(72.8)	(18.4)	(81.6)	(4.4)	(95.6)	(14.7)	(85.3)		
- ต่ำ	3	42	4	41	4	41	9	36	2	43	2	43	2	43	45	45
	(6.7)	(93.3)	(8.9)	(91.1)	(8.9)	(91.1)	(20.0)	(80.0)	(4.4)	(95.6)	(4.4)	(95.6)	(14.7)	(85.3)		
รวม	26	144	23	147	36	134	43	127	25	145	25	145	25	145	170	170
	(15.3)	(84.7)	(0.06)	(86.5)	(0.28)	(78.8)	(25.3)	(74.7)	(0.34)	(85.3)	(0.34)	(85.3)	(0.34)	(85.3)		

* หมายถึง มีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05

$\chi^2_{(1)} = 3.84$

รายได้ต่ำ คือ รายได้ต่ำกว่ารายได้เฉลี่ย (108,402.53 บาท) จากการทำสวนยาง

รายได้สูง คือ รายได้สูงกว่ารายได้เฉลี่ย (108,402.53 บาท) จากการทำสวนยาง

6. ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราต่อการดำเนินการธุรกิจเกษตร

เมื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราต่อการดำเนินการธุรกิจเกษตร ในจังหวัดนครศรีธรรมราช ปรากฏว่า ค่าของไคสแควร์ (Chi-square) ของความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราต่อการดำเนินการด้านการจัดการ ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 5.54 ค่าของไคสแควร์ (Chi-square : χ^2) ของความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราต่อการดำเนินการ ในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 5.14 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับค่าไคสแควร์ (Chi-square : χ^2) จากตารางที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 เท่ากับ 3.84 แสดงให้เห็นว่าค่าไคสแควร์ (Chi-square) ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าค่าไคสแควร์ (Chi-square) จากตาราง หมายความว่ารายได้มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการดำเนินการด้านการจัดการ และในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน อย่างไรก็ตาม รายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการดำเนินการด้านการขายและการตลาด ด้านการจัดสรรงบประมาณ ปัจจัยการผลิต และวัสดุอุปกรณ์ (ตารางที่ 57)

ตารางที่ 58 ความสัมพันธ์ระหว่างเงินออม กับความคิดเห็น

ลักษณะส่วน บุคคล	ความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกองุ่นต่อการค้าปลีกของห้างค้าปลีกเกษตร (การทำสวนองุ่น)																			
	ด้านการผลิต				ด้านการขายและการตลาด				ด้านการจัดการ				ด้านการจัดสรรงบประมาณ ปีงบประมาณ พ.ศ. และ พ.ศ. ๒๕๖๒							
	ไม่เห็น ด้วย	เห็น ด้วย	รวม	χ^2	ไม่เห็น ด้วย	เห็น ด้วย	รวม	χ^2	ไม่เห็น ด้วย	เห็น ด้วย	รวม	χ^2	ไม่เห็น ด้วย	เห็น ด้วย	รวม	χ^2				
7.เงินออม																				
-ต่ำ	22 (17.2)	106 (82.8)	128		18 (14.1)	110 (85.9)	128		30 (23.4)	98 (76.6)	128		35 (27.3)	93 (72.7)	128		21 (16.4)	107 (83.6)	128	
-สูง	4 (9.5)	38 (90.5)	42		5 (11.9)	37 (88.1)	42		6 (14.3)	36 (85.7)	42		8 (19.0)	34 (81.0)	42		4 (9.5)	38 (90.5)	42	
รวม	26 (15.3)	144 (84.7)	170	1.43 (0.23)	23 (13.5)	147 (86.5)	170	1.26 (0.72)	36 (21.2)	134 (78.8)	170	1.59 (0.21)	43 (25.3)	127 (74.7)	170	1.15 (0.28)	25 (14.7)	145 (85.3)	170	1.19 (0.27)

$.05 \chi^2_{(1)} = 3.84$

ต่ำ คือ มีเงินออมต่ำกว่าค่าเงินออมรวมเฉลี่ย (5006.78 บาท)

สูง คือ มีเงินออมสูงกว่าค่าเงินออมรวมเฉลี่ย (5006.78 บาท)

7. ความสัมพันธ์ระหว่างเงินออมกับความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราต่อการดำเนินการธุรกิจเกษตร

เมื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างเงินออมกับความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราต่อการดำเนินการธุรกิจเกษตร ในจังหวัดนครศรีธรรมราช ปรากฏว่า ค่าของไคสแควร์ (Chi-square : χ^2) ที่คำนวณได้ ของการดำเนินการด้านการผลิต การด้านการขาย และการตลาด ด้านการจัดการ ด้านการจัดสรรงบประมาณ บังคับการผลิต และวัสดุอุปกรณ์ และภาพรวมทั้ง 4 ด้าน มีค่าเท่ากับ 1.43, 1.26, 1.59, 1.15 และ 1.19 มีค่าน้อยกว่าค่าไคสแควร์ (Chi-square : χ^2) จากตาราง (3.84) ซึ่งหมายความว่า เงินออมไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราต่อการดำเนินการธุรกิจเกษตร ในด้านการผลิต ด้านการขาย และการตลาด ด้านการจัดการ ด้านการจัดสรรงบประมาณ บังคับการผลิต และวัสดุอุปกรณ์ และภาพรวมทั้ง 4 ด้าน (ตารางที่ 58)

ตารางที่ 59 ความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สิน กับความคิดเห็น

ความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราต่อการดำเนินการธุรกิจเกษตร(การทำสวนยาง)

ลักษณะตัว บุคคล	ด้านการผลิต		ด้านการขายและการตลาด		ด้านการจัดการ		ด้านการจัดสรรงบประมาณ บัญชี การผลัด และวัสดุ อุปกรณ์		ภาพรวมทั้ง 4 ด้าน		χ^2
	ไม่เห็น ด้วย	เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย	เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย	เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย	เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย	รวม	
8.หนี้สิน	18	97	16	99	24	91	29	86	16	99	115
- มี	(15.7)	(84.3)	(13.9)	(86.1)	(20.9)	(79.1)	(25.2)	(74.8)	(13.9)	(86.1)	
- ไม่มี	8	47	7	48	12	43	14	41	9	46	55
	(14.5)	(85.5)	(12.7)	(87.3)	(21.8)	(78.2)	(25.5)	(74.5)	(16.4)	(83.6)	
รวม	26	144	23	147	36	134	43	127	25	145	170
	(15.3)	(84.7)	(13.5)	(86.5)	(21.2)	(78.8)	(25.3)	(74.7)	(14.7)	(85.3)	(0.67)

.05 $\chi^2_{(1)} = 3.84$

8. ความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินกับความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราต่อการดำเนินการธุรกิจเกษตร

เมื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินกับความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราต่อการดำเนินการธุรกิจเกษตร ในจังหวัดนครศรีธรรมราช ปรากฏว่า ค่าของไคสแควร์ (Chi-square : χ^2) ที่คำนวณได้ ของการดำเนินการด้านการผลิต การด้านการขาย และการตลาด ด้านการจัดการ ด้านการจัดสรรงบประมาณ ปัจจัยการผลิต และวัสดุอุปกรณ์ และภาพรวมทั้ง 4 ด้าน มีค่าเท่ากับ 0.04, 0.05, 0.02, 0.01 และ 0.18 มีค่าน้อยกว่าค่าไคสแควร์ (Chi-square : χ^2) จากตาราง (3.84) ซึ่งหมายความว่า หนี้สินไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราต่อการดำเนินการธุรกิจเกษตร ในด้านการผลิต ด้านการขาย และการตลาด ด้านการจัดการ ด้านการจัดสรรงบประมาณ ปัจจัยการผลิต และวัสดุอุปกรณ์ และภาพรวมทั้ง 4 ด้าน (ตารางที่ 59)

ตารางที่ 60 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร กับความคิดเห็น

ลักษณะส่วนบุคคล	ความเกิดขึ้นของสมาชิกในกลุ่มเกมตราต่อภาระต่อการดำเนินการธุรกิจเกมตรา(การทำสวนยาง)															
	ด้านการผลิต				ด้านการขายและการตลาด				ด้านการจัดการผู้ปลูกยางพาราต่อภาระต่อการดำเนินการธุรกิจเกมตรา(การทำสวนยาง)							
	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย	รวม	χ^2	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย	รวม	χ^2	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย	รวม	χ^2				
เพศ	14	91	105		13	92	105		21	84	105		12	93	105	
อายุ	(13.3)	(86.7)		(12.4)	(87.6)		(20.0)	(80.0)		(27.6)	(72.4)		(11.4)	(88.6)		
ระดับการศึกษา	12	53	65		10	55	65		15	50	65		13	52	65	
	(18.5)	(81.5)		(15.4)	(84.6)		(23.1)	(76.9)		(21.5)	(78.5)		(20.0)	(80.0)		
รวม	26	144	170	0.82	23	147	170	0.31	36	134	170	0.23	43	127	170	0.79
	(15.3)	(84.7)		(13.5)	(86.5)		(0.58)	(93.4)		(21.2)	(78.8)		(0.63)	(74.7)		(0.38)

$.05 \chi^2_{(1)} = 3.84$

กลุ่มที่รับรู้ข้อมูล คือ กลุ่มที่มีการรับรู้ข้อมูลต่ำกว่าค่าเฉลี่ย (8.34)

กลุ่มที่รับรู้ข้อมูลมาก คือ กลุ่มที่มีการรับรู้ข้อมูลสูงกว่าค่าเฉลี่ย (8.34)

9. ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข้อมูลข่าวสารกับความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราต่อการดำเนินการธุรกิจเกษตร

เมื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข้อมูลข่าวสารกับความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราต่อการดำเนินการธุรกิจเกษตร ในจังหวัดนครศรีธรรมราช ปรากฏว่าค่าของไคสแควร์ (Chi-square : χ^2) ที่คำนวณได้ ของการดำเนินการด้านการผลิต การด้านการขาย และการตลาด ด้านการจัดการ ด้านการจัดสรรงบประมาณ ปัจจัยการผลิต และวัสดุอุปกรณ์ และภาพรวมทั้ง 4 ด้าน มีค่าเท่ากับ 0.82, 0.31, 0.23, 0.79 และ 2.35 มีค่าน้อยกว่าค่าไคสแควร์ (Chi-square : χ^2) จากตาราง (3.84) ซึ่งหมายความว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสารไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราต่อการดำเนินการธุรกิจเกษตร ในด้านการผลิต ด้านการขาย และการตลาด ด้านการจัดการ ด้านการจัดสรรงบประมาณ ปัจจัยการผลิต และวัสดุอุปกรณ์ และภาพรวมทั้ง 4 ด้าน (ตารางที่ 60)

ตารางที่ 61 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้ความเข้าใจ กับความคิดเห็น

ลักษณะส่วนบุคคล	ความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราต่อการดำเนินการธุรกิจเกษตร(การทำสวนยาง)												
	ด้านการผลิต		ด้านการขายและการตลาด		ด้านการจัดการ		ด้านการจัดสรรงบประมาณ		การคิด และวัดคุณภาพ		ภาพรวมทั้ง 4 ด้าน		
ระดับของเกษตรกร	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย	รวม	χ^2
10.ระดับความรู้ความเข้าใจ													
- ระดับปานกลาง	5	23	4	24	8	20	9	19	6	22	28	28	
กลาง	(17.9)	(82.1)	(14.3)	(85.7)	(28.6)	(71.4)	(32.1)	(67.9)	(21.4)	(78.6)			
- ระดับสูง	21	121	19	123	28	114	34	108	19	123	142	142	
สูง	(14.8)	(85.2)	(13.4)	(86.6)	(19.7)	(80.3)	(23.9)	(76.1)	(13.4)	(86.6)			
รวม	26	144	23	147	36	134	43	127	25	145	170	170	1.21
	(15.3)	(84.7)	(13.5)	(86.5)	(21.2)	(78.8)	(25.3)	(74.7)	(14.7)	(85.3)			(0.27)

.05 $\chi^2_{(1)} = 3.84$

ระดับความรู้ความเข้าใจปานกลาง คือ ช่วงคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 0.34-0.66 หมายถึง มีความรู้ความเข้าใจปานกลาง

ระดับความรู้ความเข้าใจสูง คือ ช่วงคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 หมายถึง มีความรู้ความเข้าใจสูง

10. ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้ความเข้าใจกับความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราต่อการดำเนินการธุรกิจเกษตร

เมื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้ความเข้าใจกับความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราต่อการดำเนินการธุรกิจเกษตร ในจังหวัดนครศรีธรรมราช ปรากฏว่าค่าของไคสแควร์ (Chi-square : χ^2) ที่คำนวณได้ ของการดำเนินการด้านการผลิต การด้านการขาย และการตลาด ด้านการจัดการ ด้านการจัดสรรงบประมาณ ปัจจัยการผลิต และวัสดุอุปกรณ์ และภาพรวมทั้ง 4 ด้าน มีค่าเท่ากับ 0.17, 0.02, 1.10, 0.83 และ 1.21 มีค่าน้อยกว่าค่าไคสแควร์ (Chi-square : χ^2) จากตาราง (3.84) ซึ่งหมายความว่า ระดับความรู้ความเข้าใจไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราต่อการดำเนินการธุรกิจเกษตร ในด้านการผลิต ด้านการขาย และการตลาด ด้านการจัดการ ด้านการจัดสรรงบประมาณ ปัจจัยการผลิต และวัสดุอุปกรณ์ และภาพรวมทั้ง 4 ด้าน (ตารางที่ 61)

ตอนที่ 5 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับธุรกิจเกษตรของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา

ตารางที่ 63 ปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินธุรกิจเกษตร (เฉพาะธุรกิจเกษตรที่เกี่ยวข้องกับการทำสวนยาง) ของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา

ปัญหา	จำนวน	ร้อยละ
1. ผลผลิตราคาต่ำ	99	58.2
2. ปัจจัยการผลิตคุณภาพต่ำและราคาแพง	32	18.8
3. ขาดแคลนที่ดินเชื้อ	17	10.0
4. ขาดความรู้ในการวางแผนการผลิต	16	9.4
5. แรงงานคุณภาพต่ำขาดแรงงานมีฝีมือ	3	1.8
6. การขนส่งต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง	2	1.2
ไม่มีปัญหา	1	0.6
รวม	170	100.00

ปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินธุรกิจเกษตร (เฉพาะธุรกิจเกษตรที่เกี่ยวข้องกับการทำสวนยาง) ของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา

ปัญหาที่สมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ทำสวนยางพาราส่วนใหญ่พบมากที่สุด คือ ปัญหาผลผลิตราคาต่ำ จำนวนร้อยละ 58.2 รองลงมาได้แก่ ปัญหาปัจจัยการผลิตคุณภาพต่ำและราคาแพง จำนวนร้อยละ 18.8 และปัญหาการขาดแคลนที่ดินเชื้อ จำนวนร้อยละ 10.0

ปัญหาเรื่องขายยางได้ในราคาต่ำ เพราะว่าเกษตรกรขายยางแผ่นเป็นยางดิบ หากนำยางมารมควันก่อนจึงนำไปขายให้พ่อค้า การคัดเกรดก็ง่าย ก็จะช่วยให้ขายได้ในราคาสูงขึ้น รายได้ก็จะดีขึ้นตามด้วย และการขายยางดิบให้แก่พวกพ่อค้านี้ เกษตรกรไม่พยายามทำยางให้มีคุณภาพดีขึ้นกว่าเดิม เพราะเมื่อเอาไปขายแล้วก็ได้ราคาพอๆ กับยางที่มีคุณภาพไม่ดีหรือเกรดต่ำ ดังนั้นจึงควรส่งเสริมให้เกษตรกรหันมาสนใจในการผลิตยางแผ่นรมควันให้มากขึ้น คุณภาพยางที่ผลิตในประเทศไทยก็จะดีขึ้น นอกจากนี้ก็เป็นปัญหาซึ่งพวกเกษตรกรควรจะแก้ไขตัวเองคือ ในเรื่องการกรีด การบำรุงรักษา การผลิตยางแผ่นได้คุณภาพไม่ดี (อธิษฐ์, 2509) (ตารางที่ 63)

ตอนที่ 4 ความต้องการความรู้ด้านธุรกิจเกษตรของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา

ตารางที่ 62 ความต้องการความรู้เกี่ยวกับธุรกิจเกษตร (เฉพาะธุรกิจเกษตรที่เกี่ยวข้องกับการทำสวนยาง) ของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา

เรื่อง	จำนวน	ร้อยละ
1. ตลาดยางพารา	92	54.1
2. การปลูกพืชเสริมในสวนยาง	29	17.1
3. การวางแผนในการผลิต	17	10.0
4. การลดต้นทุนการผลิต	8	4.7
5. การใช้ปัจจัยการผลิตที่มีคุณภาพ สะดวก และราคาถูก	7	4.1
6. การใช้สินเชื่ออย่างมีประสิทธิภาพ	7	4.1
7. เครื่องทุนแรงที่ใช้แทนแรงงานคน	7	4.1
8. ความรู้ในการทำบัญชี	3	1.8
รวม	170	100.00

ความต้องการความรู้เกี่ยวกับธุรกิจเกษตร (การทำสวนยาง) ของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา

สมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราส่วนใหญ่มีความต้องการความรู้เกี่ยวกับธุรกิจเกษตร โดยต้องการความรู้เรื่องตลาดยางพารา จำนวนร้อยละ 54.1 รองลงมาคือการปลูกพืชเสริมในสวนยาง จำนวนร้อยละ 17.1 และการลดต้นทุนการผลิต จำนวนร้อยละ 10.0 เพื่อจะนำไปใช้ในการดำเนินการในการทำธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการทำสวนยาง สามารถเพิ่มรายได้ให้มากขึ้น

เกษตรกรและบุคคลทั่วไปให้ความสนใจมากที่สุด คือการได้รับเอกสารความรู้เรื่องยางรองลงมาคือการฝึกอบรมและการสาธิตเทคนิคต่างๆ ส่วนข้อคิดเห็นและเสนอแนะเกษตรกรต้องการให้มีการเผยแพร่เอกสารถึงสวน เพิ่มการฝึกอบรมและเพิ่มการแนะนำถึงสวน บุคคลทั่วไปเสนอแนะให้เผยแพร่ความรู้ทางโทรทัศน์และวิทยุ เป็นอันดับแรกรองลงมาคือ การเผยแพร่เอกสารถึงสวน การเผยแพร่โดยใช้รถเคลื่อนที่ (มนตรี, 2527) (ตารางที่ 62)